

ହିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର

୩

ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସଂଗ

ଦିନେ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଗମନଙ୍କ ଥିଲା
ଚିଳିକା । ଏବେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଘାନରେ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳୁଛି ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସମାଗମ । ତେବେ ଉପଯୁକ୍ତ
ସୁରକ୍ଷା ଅଭାବରୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମୁଥିଲେ ବି
ଶୀତ ଆସିଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ
ସାଜ୍ଞେ ଏମାନେ...

ଘରେ ମାଛ ରଖିବା କେତେ ଶୁଭ !

ଆକୁରିଯମରେ ମାଛ ଖୁସିରେ
 ପହଞ୍ଚୁଥିବାର ଦେଖିଲେ
 ଭାଗାକ୍ରାନ୍ତ ମନକୁ ଖୁସିରେ
 ଶାନ୍ତି ମଳିଆୟା କୁହାଯାଏ,
 ମାଛମାନେ ଯେମିତି ଚଳଗଞ୍ଜଳ,
 ସେମାନଙ୍କୁ ଘରେ ରଖିଲେ
 ଘରର ବାତାବରଣ ବି କୁଆଡ଼େ
 ସେମିତି ହୋଇଯାଏ ଏପରି କି
 ମାଛ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଘରେ ବହୁତ
 ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ
 ଆକୁରିଯମରେ ମାଛ ରଖିବାକୁ
 ନେଇ ବାସ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ରେ କ'ଣ ସବୁ
 ନିଯମ ବହିଛି ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଦେଇ
 ସମ୍ପର୍କରେ...

ଅନୁମାୟୀ,
ଆକାଶରିଦ୍ୟମରେ ସର୍ବଦା ୯ଟି ମାଛ
ରଖିବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ
ସେହି ୯ଟି ମାଛ ମଧ୍ୟରେ ୮ଟି
ଗୋଲୁ ପିଶି ଆଉ ଗୋଟିଏ କଳା
ମାଛ ରହିଲେ ଶୁଭପଳ ମିଳିଥାଏ
ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

*ଗୋଲୁ ଫିଶକୁ ସାଧାରଣତଃ
ଧନର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କଳାମାଛଟି ସୁରକ୍ଷାର
ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଘରକୁ ନକାରାମ୍‌କ

ଉଜ୍ଜା ତଥା ଖରାପ ନିଜରୁ
ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଯଦି
କେବେ ଆକ୍ରମିତରେ ରଖୁଥିବା
କଳାମାଟିକୁ ଅଗାନନ୍ଦ ମରିଥିବାର
ଦେଖନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ସେଥିରୁ
ଜାଣିଯିବେ ଯେ, ଘର ମଧ୍ୟ କିଛି
ଖରାପ ଶକ୍ତି ପ୍ରବେଶ କରିଛି ।

ପୁରୋହିତେଜେ ଯାଇ ଆଉ
ଗୋଟିଏ ଜିଅନ୍ତା କଳାମାଛ ଆଶି
ଆକ୍ଷରିଯମରେ ରଖିଦେବେ
ଏବଂ ମୃତ ମାଟ୍ଟିକୁ ଏଣେତେଣେ
ନ ଫୋପାଛି ଚଳନ୍ତା ପାଣିରେ
ଉଥାଇଦେବେ ନରେତ୍ର ମାଟିଖୋଲି
ପୋଡ଼ିଦେବେ ।

*ସେହିପରି ଗୋଲୁପିଶ ମରିଗଲେ,
ପୁଣି ନୂଆ ଗୋଲୁ ପିଶ ଆଖି ସେ
ପ୍ଲାନରେ ରଖିଦେବେ । ସର୍ବଦା
ନଜଇ ଦେବେ, ଆକୁରିଯମରେ
ଟେଟି ମାଛ ଯେମିତି ରହୁଥିବେ ।

ଏ ସ୍ପୁତ୍ରର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଭିଷେଷଙ୍କ ୧୨-୧୮

ଶାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନିଯମଗୁଣାଧାନ	କର୍ମସାଧନ	ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି,	ଦୂତନ ଉପାୟ,	ଘରୋଇ ସମସ୍ୟା,		
ରହିବ, ନୂତନ ବୃଦ୍ଧିରାମ୍ୟ	କରିବେ, ପାରିବାରିକଷେତ୍ର ଉତ୍ତରମ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାମରାଗର ଦୃଷ୍ଟି, ସାନବାହନରେ ତ୍ରୁଟି, ବନ୍ଧୁପ୍ରାଇଦା ଉଠାଇବେ, ଆୟାସ୍ସକନଙ୍କ ସହଦ୍ୟତା, କମ୍ପେକ୍ସନରେ	ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସାୟରୁ ଲାଭ, ସାମନ୍ଦିନ କାମ ବଢ଼ିବ, ନିର୍ମାଣ ଭାବିତ ହେବ ।	ଯାନବାହନ କ୍ରୟୟ, ଦେହପାଦୀତା, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କ୍ୟାମ୍ୟାରାମ୍ୟ, ଜନସାରକ ପ୍ଲାପନ, ଆଖିଦେଖିଅଥା ଜନିଷ, ଭିଜିଲାପ୍ରତ ଦାର, ବନ୍ଧୁ ମନାତ୍ତର, ଉଦେଶ୍ୟର ସାମାଜିକ ।	କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀରେ ପରବର୍ତ୍ତନ, ପ୍ରଗତିର ଅଗ୍ରନ୍ତି, ଉତ୍ସବାର ଖୋଲିଯିବ, ସନ୍ତାନଙ୍କ କୃତିତ୍ୱ, ବନ୍ଧୁ ମତାନ୍ତର, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭୁଲ ବୁଝିମଣି, ପାରିବାରିକ ଆଶାନ୍ତି, ପୁଣିକ୍ କାରବାରରେ ଉନ୍ନତି, ପ୍ରକର୍ଷର ଶୁଭାଚାର ।	ଧର୍ମସଙ୍କରରେ ପଡ଼ିବେ, ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା, ପ୍ରତିରୋଧ ଦୂରେଇବ, ଆପୋସ ମିଳାମିଶା, ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା, ଟାର୍ଥାନେନର ଯୋଜନା, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷ କ୍ରୟ, କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଧତାରୁ ପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣା ।	ଉନ୍ନତ ଚିତ୍ରା, ସାମାଜିକ ସନ୍ଧାନ, ମାଳିକା କର୍ମାରୟ, ପଦ୍ଧିକେଶନରେ ସମସ୍ୟା, ଆଜନ ସହାୟତ ରଣ ପରିଶୋଧ, ନୂତନ ପୁୟି ଲଗଣ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦ୍ସାସନତା, ସହର୍ଦ୍ଦୀନିକ ଅସହଯୋଗ ।

					
<p>ସ୍ଵାୟତ୍ତିକ ଦୁର୍ଲଭତା, ଆସ୍ତ୍ରାନ୍ତିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତତା, ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସୁମାନ, ଭାଇ ଉତ୍ତରାରେ ବିଚର୍କ, ପ୍ରସାଦିତିକ ଚାପ, ହୃଦ୍ଧିପତ୍ର ସମ୍ପଦ, ନୂତନ ଯୋଜନାରୟ, ନୂତନ ବୃଦ୍ଧି ନିର୍ମାଣ, ରାଜନୀତିରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ, ମନୋରଞ୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।</p>	<p>ପରିବାରେ ବିଶ୍ଵାସୀଳ, କରେଇ ମାମଲାରେ ବିଜୟ, ବୁଝମଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ଜନସମାଧାନ ଲାଭ, ସ୍ଵଜନଙ୍କ ବିରୋଧ କାର୍ଯ୍ୟ, ଶୁଭ ଖରବପ୍ରତି, ଦୁର୍ଲଭି ବିରୋଧରେ ଲାଭେ, ସାମାଜିକ</p>	<p>ଦୁଷ୍ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ, ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ଲଟି କର୍ମାରୟ, ବକ୍ୟା ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତି, ଅନ୍ୟମନସ୍ତତାରୁ ସମୟା, ମନ୍ଦବାରେ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ ହେବେ, ମାଦକ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୟ ଲାଭେ, ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ।</p>	<p>ମନୋମାଳିନ୍ୟ ଦୂରହେବ, ଖର୍ଚ୍ଚର ସୁଅ ଛୁଟିବ, ମନୋବଳ ବଢ଼ିବ, ମନଦମାର ଫଳସାଲା, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତାରେ ବିଜୟ, ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, ଆର୍ଥିକ ଅର୍ଥବ୍ରଦ୍ଧି, ସାହିତ୍ୟ, ସାମାଜିକତାରୁ ଗୌରବ, ରଣ ବକ୍ୟବେଦନା, ଉତ୍ସବାନୁଷ୍ଠାନରେ କମିବ ।</p>	<p>ମାନସିକ ଦୁଷ୍ୱିତା, ଉଦ୍ବେଳ ଲାଗି ରହିବ, ସାମୟିକ ଅସୁର, ସତ୍ତାନପାଦା, କର୍ମ ପ୍ରେରଣା ପାଇବେ, ବନ୍ଧୁ ସମାଗମ, ଆର୍ଥିକ ସଂସ୍ଥାର, ଭ୍ରମଣ ବୌଧ୍ୟ, ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ସୁସଂହକ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଆୟାମଙ୍କ ପ୍ରତାରଣା ।</p>	<p>ମାନସିକ ଅସ୍ତ୍ରିରତତ ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁ, କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପ୍ୟା, ଶିଳ୍ପବାଣିଜ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା, ପରିବହନରେ ଖର୍ଚ୍ଚତା, ବିଳାସ୍ୟବ୍ୟବନରେ ହୃଦି, ଧନ୍ୟକ, ସତ୍ସଙ୍ଗ ଲାଭ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କ୍ରାତ୍ତାଙ୍କଳାରେ ସମାନ, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।</p>

ପାଠକୀଳ

*ପ୍ରାୟଶିନ ଜଗତରେ ନିକର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ଲାନ ରଖୁଥିବା ଚମର
ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ରହିଛି ଦେଶ ନାଁ । ସେଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ
ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର କାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏତିଲି ଏକ
ସମୟୋପ୍ୟୋଗୀ ବିଷୟକୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଉପପ୍ଲାନନା
କରାଯାଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ଓଡ଼ିଶାର ଚମର’ଟି
ଖୁବ ସୁଦର ହୋଇଥିଲା । ‘କଳିଙ୍ଗ ପ୍ରତିମା କେତେ ଦରକାରି’
ଏବଂ ‘ଶୀର ଉତ୍ତରିବା ଭଲ ନା ଖରାପ’ ଆଦି ପାଠରୁ ଅନେକ
ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା ।

—ଆକାଶୀ ମହାତ୍ମି, ଘୋଡ଼ାବଜାର, ପୁରୀ
ଫଶାତ୍ତି ହେଉ ବା ପୋଷାକ ଚସରର ରହିଛି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ମଧ୍ୟାଦା। ଖାଲି ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ମୁହଁଁ, ଦେଶ ବିଦେଶର
ପ୍ୟାଶନ ଉତ୍ସବରେ ବି ଏହାର ଆଦୃତ ବସୁତ। ସେଥିପାଇଁ
ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବେ ଏହାର ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା
ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି। ତେଣୁ ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା
'ଓଡ଼ିଶାର ଚସର' ନାମକ ପ୍ରଳକ୍ଷଦ ପ୍ରସାରିତ ଏକ ପ୍ରେରଣାବାରୀ
ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା। 'ସେଲିବ୍ରିଟ ସିଙ୍ଗେର' ସ୍ମୂରତ ଗ୍ରାମର୍ପ ହିରୋଜନ
ଦିବ୍ୟା ମହାତ୍ମିଙ୍କ ପ୍ୟାଶନ ଫଞ୍ଚୀ ସମକ୍ଷରେ ଜାଣି ଖୁବି ଲାଗିଲା।

-પુંજેણ પ્રધાન, બાળકુદા, જગરણેંપુર
 *બયદી પૃષ્ઠાન્ન ઓઢીઆ વાહિયે તથા વામાઙ્કિક જાબન
 ષેડ્રુરે બેશ ની કમાલથુબા ગજાનન મિશ્રિં જાબના
 એપ્રેકરે બંધુ અજણા કથા જાણીહેલા। સૂજન પૃષ્ઠારે
 પ્લાનિત 'કાંઈ પ્રજાપટિ' નામક ગપટિ બિ બેશ હૃદયઘર્ણા
 હોલ્યારિથ્થલા। 'વાર' ઓ 'ગૃદ્ધિ' નામક કવિતા દૂછટ બિ
 મનસ્થુંા લાગુથલા। વિનેમા પૃષ્ઠારે પ્લાનિત 'રણબારિં
 લકી નમસ્ત', 'ભાગયબતી યામિ', 'મન મોર કાગજ ગૃદ્ધિ'
 આદિ પાઠગ્રંથીકર ઉપાલ્યાપના શેલી બિ ખુબ મુદ્રાર થલા।

—ସଂସ୍କୃତ ସାଇଁ, ହେରାଗୋରା ସାହି, ପୁରୀ
 ♦ଶିକ୍ଷାବିଦ୍ ତଥା ଗାନ୍ଧିକାର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହଲାଙ୍କ ରୋଜଗାର
 ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖାଟି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା । ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ
 ବି ଏତେ ମନମୁଖୀଁ ହେଉଛି ଯେ, ବାରମ୍ବାର ପଡ଼ିବାକୁ ଜାଇଁ
 ହେଉଛି । ସେହିପରି ଗ୍ରେଣ୍ଟ ଷ୍ଟୋଲ୍ ପୁଷ୍ଟାଟି ମଧ୍ୟ ବେଶୀ
 ଚମକାର ହେବାଇଥିଲା । ମତେଲ୍ ମିରରେ ଆଳିଶା ବେଶୀ
 ପୁଷ୍ଟରା ଲାଗୁଥିଲେ । ସହର ପୁଷ୍ଟାରୁ ସାଂସ୍କୃତିକ ପାର୍ଯ୍ୟନଦିଷ୍ଟିଙ୍କା
 ମାନୁକି ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ଅଜଣା କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

ଜୟତ୍ରା ବେହେରା, ଜଗନ୍ନାଥ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 * ବିଦ୍ଯା ପୃଷ୍ଠାରେ ଛାନିତ ‘କୁନି ଝିଆର ଲିପି ବାମ ରେକର୍ଡ’
 ଏବଂ ବ୍ୟାକପେଇ ପୃଷ୍ଠାରେ ଛାନିତ ‘କୁମୀର କନିଆ’,
 ‘ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟାପ’ ଏବଂ ‘ସାପ ଇଯରଣ୍ଡି’ ଆଦି ପାଠୁଡ଼ିକ
 ଯେଉଁକି ଆଶ୍ରୟକର ଥୁଲା ସେଉଁକି ନିଆରା ବି ଲାଗୁଥିଲା ।
 ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ‘ଚିନ୍ମୟ ଚିନ୍ତନ’ ପ୍ରମ୍ଭରେ ଛାନିତ ‘ବେଶ କୁହେଁ,
 ବିଚାର ବଦଳ’ ନାମକ ପାଠି ଖୁବି ମନଙ୍କୁଆଁ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

-ଶ୍ୟାମାମଣୀ ରାଉଡ଼, ସୁଦରଗଡ଼

ଧନ ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା ପ୍ରୟୋଗ

ଅପରାଜିତା, ଯିଏ କେବେ ବି ହାରେ ନାହିଁ ବା ଯାହାର
କେବେ ବି ପରାଜୟ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅପରାଜିତା
ଫୁଲ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଥାଏ ଖୁବ ଆଦର । କୁହାୟାଏ,
ଅପରାଜିତା ଫୁଲର ଅନ୍ୟନାମ ହେଉଛି ନାଳକଷ୍ଣ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ଶିବଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆଉ ଏକ ନାମ ହେଲା
ନାଳକଷ୍ଣ । ସେହିପରି ମା'ହୁର୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ
ନାମ ହେଉଛି ଅପରାଜିତା । ତେଣୁ ଉଭୟ ଶିବ ଓ
ଶିଳ୍ପଙ୍କର ଖୁବ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଅପରାଜିତା ଫୁଲ ।
ତା'ଛାଡ଼ା ଏହି ଫୁଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣକାରୀ ଓ ଚମଜାରୀ ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଘର ପ୍ରତି ଥିବା ନଜର ଦୋଷ ତଥା
ତନ୍ମନ୍ତ୍ର ଦୋଷକୁ ଦୂର କରିବା ସହ ଘରର ହୃଦୟକୁର୍ବନ୍ଧିତା
ଦୂର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ।
ବିଶେଷ କରି ଏହି ଫୁଲର ମାଳାକୁ ଆଣି ମୁଖ୍ୟବୀରରେ
ଚାଙ୍ଗି ଦେଲେ ଘରକୁ କୌଣସି ନକାରାତିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରବେଶ
କରିପାରେ ନାହିଁ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ସେହିପରି

କୁହାୟାଏ, ଯଦି ପ୍ରତିଦିନ ମାତ୍ର ୧୯ ଅପରାଜିତା ଫୁଲକୁ ମାତା ପାର୍ବତୀ କିମ୍ବା ମାତା ମୁର୍ଗାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ ତା'ହେଲେ ମା'ଙ୍କର କରୁଣା ଲାଭ ହେବା ସହ ଘରେ ଧନ୍ୟାନ୍ୟ ଭରିଯାଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପ୍ରଭୁ ଶିବଙ୍କର ବି ଏହି ଫୁଲ ଖୁବ ପ୍ରିୟ । ତାଙ୍କ କୃପା ଲଭିବାକୁ ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧପୂତ ଭାବେ ନିଯମିତ ଏହି ଫୁଲ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କଲେ ଶୁଭତପଳ ପ୍ରାୟି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତ୍ପଥୀ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10. Ph.:2549302. Fax : 2549795

ପରିଶ୍ରମରେ କୃତିତ୍ଵ
 ବଢ଼ିଥାଏ ଖ୍ୟାଳର 'ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ' ।
 ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରମ୍ବନ 'ସୁଜନ'
 ସୃଜି, ପ୍ରେମ ଆଉ ଜୀବନ ।
 ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ପରବର୍ତ୍ତନ
 ପଢ଼ି ଜାଣିଲି 'ଧରିତ୍ରୀ ହୁତିଦିନ' ।
 ଶାତଦିନରେ ଲାଜଙ୍କ ଶ୍ଵାଙ୍ଗଳ
 ୩୦ରେ ଭରିଛି ଶ୍ଵାଙ୍ଗଳ ।
 ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଥର ଆସନା
 ଏହିତି ଦେଉଥାଆ ଉଚ୍ଚାଦନା ।
 -ସୁନାଲ କୁମାର ବେହେଳ
 ମଦାର, ବାସ୍ତବେବପୂର୍ବ, ଭଦ୍ର

ପାତ୍ରୀ ଆସିବାର ଦିନ

ଦିନେ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ
ଆଗମନଷ୍ଟଳ ଥିଲା ଚିଲିକା । ଏବେ ଓଡ଼ିଶାର
ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାକୁ ମିଳୁଛି ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀଙ୍କ
ସମାଗମ । ତେବେ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଅଭାବରୁ
ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମୁଥିଲେ ବି ଶୀଘ୍ର ଆସିଲେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଆକଷଣର କେନ୍ଦ୍ରିୟ ସାଜନ୍ତି
ଏମାନେ...

ସେଥିରୁ ଛୁଆ ପୁଗାରଥାନ୍ତି। ତିଲିକାରେ ବ୍ରାହ୍ମଶୀଲେଡ଼କ(ପାଣ୍ଡାପକ୍ଷୀ) ମାଝ ଅଣ୍ଟିରା ପକ୍ଷୀ ଏକାଠି ରୁହନ୍ତି। ଗଡ଼ଭରପେକ୍ଷାମାନେ ଦଳଗତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତି। ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଜୀବନଶୈଳୀ ରହିଛି। ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସଙ୍ଗମରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ପୋହ୍ରେମ, ଘୋଲର ଓ ଗଡ଼ଭରଟି ଆଦି କେତେକ ଧଳାପ୍ରାତିର ନୃତ୍ୟପକ୍ଷୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି।

ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଆକର୍ଷଣ

'କୁଳତ୍ତିହା': ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା

ମନିଶିରି ଏବଂ ଔପଦା ନ୍ତକ ପାହାଣ୍ଡିଆ ଅଞ୍ଚଳର ୨୭୭.୭୪ ବର୍ଗ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କୁଳତ୍ତିହା ଅଭୟାରଣ୍ୟ। ବିଶେଷ କରି ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟ ହାତାଙ୍କ ମୁରକ୍ଷାମୂଳୀ ଭାବେ ପରିଚିତ। କିନ୍ତୁ ଏବେ କୌତୁଳ୍ୟାଳ, ମୟୂର, ତିଲ, ଶୁଆ ଆଦି ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ ଦେଶୀ ଓ ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପାଲିଟିଛି ନିରାପଦ ଆଶ୍ରୟମୂଳୀ। କୁଳତ୍ତିହାରେ ଏବେ ୨୪୪ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ବାଂଲାଦେଶ, ଦକ୍ଷିଣାପ୍ରିକା, ଆଞ୍ଚାମାନ ନିକୋବର, ଲଞ୍ଛୋନେଇଥା, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ପାକିସ୍ତାନ, ଆଫଗାନିମ୍ବିନ୍ଦୁ, ହିମାଲୟ ଆଦି ପ୍ଲାନେଟ ମାଇଲ୍ ମାଇଲ୍ ଦୂର ଅନ୍ତର୍ଭୂମି କରି କୁଳତ୍ତିହା ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶିଥାନ୍ତି ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଲାବାର ଗ୍ରୋଗନ, ହାର୍ଟ ସ୍ପେଚେଟ ଉତ୍ତପକେର, କ୍ରିମ୍ସନ ସନ୍ଦର୍ଭାର୍ତ୍ତ, ଭାର୍ଷିକ ହ୍ୟାଙ୍ଗିଙ୍ଗ ପାରୋଟ, ହ୍ୟାଇର ରୋମ ସାମା, ଶୁଆ ବିଯାଢ଼ ବିଲଟର, ଶୁୟ ବିଯାଢ଼ କିନ୍ତିପିସର, ଭେଲ୍‌ଭେଲ୍‌ଫୋଣ୍ଟେଡ ନାଟାଇ, ରୋକି ମିନିଭେଟ, ପିନ୍ଟିପ୍ରିଟର ବାକଲର, କ୍ଲାକ କେଷ୍ଟେଡ ବୁଲବୁଲ, କ୍ଲାକନେକ ଦୋନାରକ, ଶୁୟ କେପ ରୋକପ୍ରାସ, ଫରେଷ୍ଟ ଓକଟେଇ, ଏଥାନ ପାରାଟାଇର ଫ୍ଲାଇକେଟର, ଲଞ୍ଛିଆର୍ ପିଟା, ଯେଲୋ ରୁଷେଟ ଫ୍ଲାଇକେଟର, ବାର ଭଲକ୍ଷତ ଫ୍ଲାଇକେଟର ଭଲି ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଗଡ଼ିମୁଖିଆ, କାଣ୍ଡିପାଣ୍ଡି, ମେଛକୁଣ୍ଡ, ଚେମାରା, ରଷ୍ଟିଆ ଆଦି ଜଳାଶୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀମାନେ ବସବାସ କରିଥାନ୍ତି। କୁଳତ୍ତିହାରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିପାଉଥିବାରୁ ପରିବେଶବିଦି ଓ ବନବିଭାଗ ପାଇଁ ଏହା ଶୁଭ ସୂଚନା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି। କୁଳତ୍ତିହାରେ ପକ୍ଷୀ ଶିକାର ହ୍ୟାସ ପାଇଥିବାରୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ଲାନ ପାଲିଟିଛି। ଏଠାକୁ ଦେଶୀ ଓ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଗମନ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇସବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶବୃକ୍ଷ ପାଇଁ ବନବିଭାଗ ବିଶେଷ ଭାବେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାଏସିଥିବାରୁ କ୍ରମାଗତ କ୍ରମାଗତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗର୍ଭର ପ୍ଲାନ ଓ ଫଳ ଏହି ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଅତିପିକ୍ରିୟା। କେତେକ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟକୁ ନିରାପଦ ପ୍ଲାନ ମନେକରି ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରି ନ ଥାନ୍ତି। ସେମାନେ

ଏଠାରେ ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିବା ସେ କହିଛନ୍ତି।

ଦେଇ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ ମାଲବାର

ଗ୍ରୋଗନ ଅନ୍ୟତମ।

ପାହାଣ୍ଡିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା

ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷୀଗୁଡ଼ିକୁ

ଶାକାର କରାଯାଉଛି। ଏହାକୁ

ରୋକାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିବା ସେ କହିଛନ୍ତି।

ଆତିଥ୍ୟ ଦେଉଛି ସାତକୋଣୀଆ: ମହାନଦୀର

ସାତକୋଣୀଆ ଗଣ୍ଠରେ ଶାତ ରତ୍ନରେ ବିଦେଶାଗତ

ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସମାଗମ ହେଉଛି। ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ଏଠାକୁ

୨୦୩୪ ପକ୍ଷୀ ଆସିଥିବାବେଳେ ୨୦୧୯-୨୦୨୦ ରେ

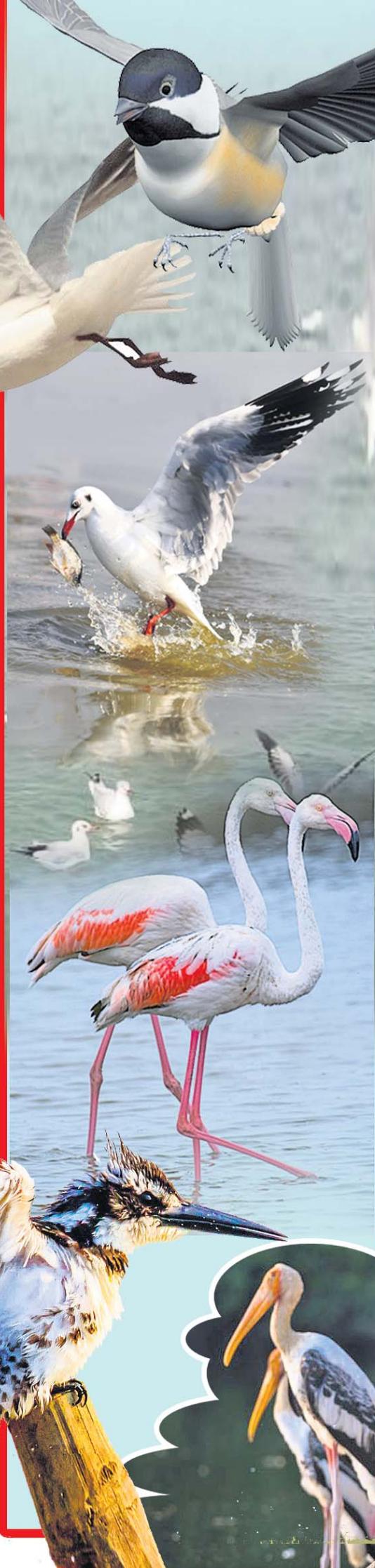
୨୦୩୧ ପକ୍ଷୀ ଆସିଥିଲେ। ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ

୧୨ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ ଆସିଥିବାବେଳେ ୨୦୧୯-

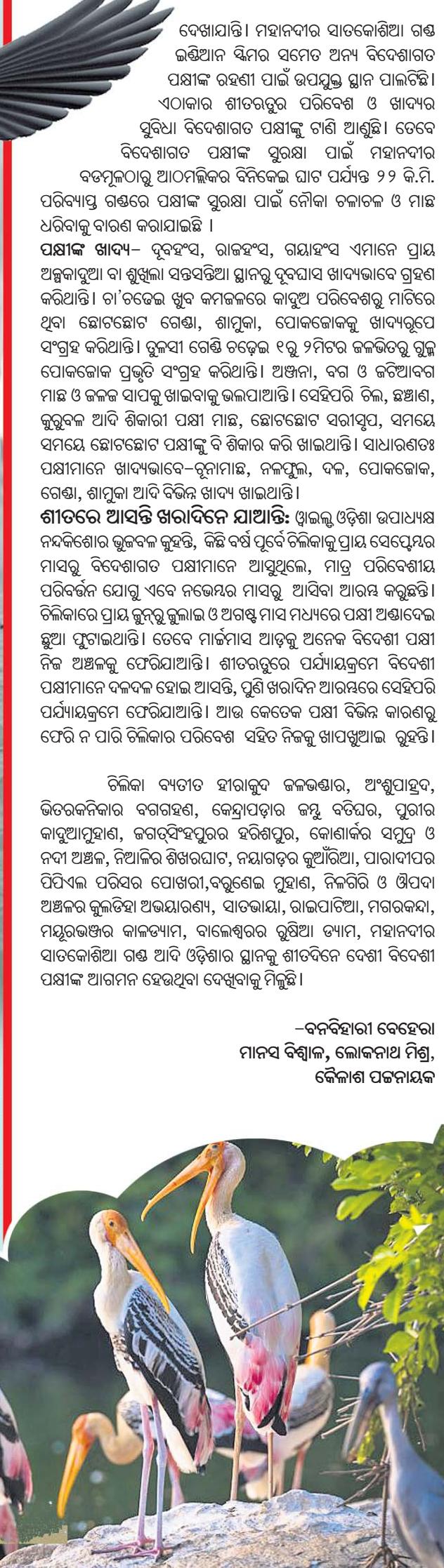
୨୦୨୦ରେ ୩୪ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ ଆସିଥିଲା।

ଆସୁଥିବା ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣିଆନ୍ତିରେ

ଅନ୍ୟତମ। ଏହି ପକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଚମଳ ଓ ପୋଙ୍ଗ ଡ୍ୟାମ ଅଞ୍ଚଳରେ

୩୮

ଦେଖାଯାନ୍ତି। ମହାନଦୀର ସାତକୋଣୀଆ ଗଣ୍ଠ ଲାଗୁଆନ ମିରା ସମେତ ଅନ୍ୟ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ରହଣୀ ପାଇଁ ଉପମୂଳ୍କ ପାଇଁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି।

ଏଠାକୁ ଶାକହାନ୍ତିର ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଗଣ୍ଠରେ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଧରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି।

ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ- ଦୂରହଂସ, ରାଜହଂସ, ଗଯାହଂସ ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ଅଞ୍ଚକାଦୁଆ ବା ଶୁଖୁଲା ସତ୍ୟପିତ୍ତା ପ୍ଲାନରୁ ଦୂରବ୍ୟାସ ଖାଦ୍ୟଭାବେ ଗ୍ରୁହଣ କରିଥାନ୍ତି। ଗା'ରତେଇ ଖୁବ କମଜଳରେ କାହୁଆ ପରିବେଶରୁ ମାରିର ଥୁବା ଛୋଟଛୋଟ ଗେଣ୍ଟା, ଶାମୁକା, ପୋକଜୋକକୁ ଖାଦ୍ୟଭୂପେ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି। କୁଳସା ଗେଣ୍ଟା ଚଢ଼େଇ ଏହାକୁ ପାଇଁ ପୋକଜୋକ ପ୍ରତ୍ଯେ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି। ଆଞ୍ଜନା, ବର ଓ ଜିତାବର ମାନ୍ଦ ଓ ଜଳକ ସାପ୍ରାଣ୍ଜିବାକୁ ଭଲପାରାନ୍ତି। ସେହିପରି ତିଲ, ଛାଇଶା, କୁରୁବଳ ଆଦି ଶିକାରୀ ପକ୍ଷୀ ମାନ୍ଦ, ଛୋଟଛୋଟ ସରୀସୁପ, ସମୟେ ସମୟେ ଛୋଟଛୋଟ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକାର କରି ଖାଇଥାନ୍ତି। ସାଧାରଣତେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଦ୍ୟଭାବେ-ରୂପାନ୍ତିକୁ ପାଇଁ ଶିକାର କରି ଖାଇଥାନ୍ତି।

ଶାତରେ ଆସନ୍ତି ଖାଦ୍ୟଦିନେ ଯାଆନ୍ତି: ଖୁଲୁ ଓଡ଼ିଶା ଉପାଧ୍ୟକ ନନ୍ଦକିଶୋର ଭୁଜକ କୁହନ୍ତି, କିନ୍ତି ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ତିଲକାକୁ ପ୍ରାୟ ସେପ୍ରେମର ମାସରୁ ବିଦେଶାଗତ ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ପରିବେଶୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁ ଏବେ ନଭେମ୍ବର ମାସରୁ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି। ତିଲକାରେ ପ୍ରାୟ କୁନ୍ତୁ କୁଲାଇ ଓ ଅଗଣ୍ଧ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ଷୀ ଅଣ୍ଟାଦେଇ ଛୁଆ ପ୍ରାୟିକାରେ ପରାମର୍ଶିଥାନ୍ତି। ତେବେ ମାର୍କିମାନ ଆତକୁ ଅନେକ ଦେଖିବାକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି। ଶାତରୁରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀମାନେ ଦଳଦଳ ହେଇ ଆସନ୍ତି, ପୂର୍ବ ଖାଦ୍ୟଦିନେ ଦେଶୀ ପକ୍ଷୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଫେରିଯାଆନ୍ତି। ଆଉ କେତେକ ପକ୍ଷୀ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଫେରି ନ ପାରି ତିଲକାର ପରିବେଶ ସହିତ ନିଜକୁ ଖାପଖୁଆଇ ରୁହନ୍ତି।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା
ମାନସ ବିଶ୍ଵାଳ, ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର,
କେଲାଶ ପତନାୟକ

ଷ୍ଟ୍ରାଇଲିଶ୍ ସମ୍ପଦ

ନିଆରା କ୍ଷୁଣ୍ଣ

ଆର୍ପର ଚାହିଦା ସବୁବେଳେ ରହି ଥିଲା
କାଗଜ ଏହା ଲୁହୁ ଷ୍ଟ୍ରାଇଲିଶ୍ ଚର
ଦେବାରେ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ଗୃହଣ କରିଥାଏଅ
କିନ୍ତୁ ଏମିତି ବି କିଛି ନିଆରା ଆର୍ପ ରହିଛି, ଯାହାର
ଡିଜାଇନ୍ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଅଜବ ଲାଗିଥାଏ...

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗ୍ରାମସ୍ଵର ଚର ଦେବାରେ ଆର୍ପର ରହିଥାଏ ବିଶେଷ ଭୂମିକା । ଯେହି
ତ୍ରୈସବେଳେ ଲୁହୁ ପିକାପିକା ଲାଗିଲେ ଆର୍ପ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହାକୁ
ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆର୍ପ ପ୍ରତି ଥାଏ
ମୂର୍କଳତା, ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବଜାରରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଡିଜାଇନର ଆର୍ପ
ମିଳିଥାଏ । ହେଲେ ଏଠାରେ ଏମିତି କିଛି ନିଆରା ଆର୍ପ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କରାଯାଉଛି, ଯାହାର ଡିଜାଇନ୍ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଅଜବ ଲାଗିଥାଏ...

*ପିଲା ଆର୍ପ: ପିଲାର ଏକ ଗୁରୁଡ଼ା ସଦୃଶ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଡିଜାଇନରେ
ତିଆରି ହୋଇଥାଏ ଏହି ଆର୍ପଟି । ତିନି ଲୁହୁ ପାଇବାକୁ ଲୁହୁକ ଥିବା
ଯୁବତୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆର୍ପ ଏକ ଭଲ ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇପାରେ । ତା'ଙ୍କଠା
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଶରୀରକୁ
ବେଶ ଉପସ୍ଥିତ ମିଳିଥାଏ ।

*ରେନ୍ବୋ ଆର୍ପ: ରେନ୍ବୋ ବା ଇନ୍ଦ୍ରାନ୍ତୁର ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇଥିବା ଏହି
ଆର୍ପଟି ଦେଖିବାକୁ ଯେମେତି ଆକର୍ଷଣୀୟ, ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେମେତି
ଆଗ୍ରାହିତ ଲୁହୁ ମିଳେ । ଖାସ କରି ଟି-ଶାର୍ଟ ଉପରେ ଏହି ଡିଜାଇନର
ଆର୍ପ ପକାଇଲେ ଲୁହୁ ବେଶ ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଥାଏ ।

*ଆନିମିଲ ଆର୍ପ: ବିଜନ ପ୍ରକାର ପଶୁପକ୍ଷୀୟ ମୁହଁର ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇଥିବା
ଆର୍ପ ଏବେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଅଜବ ଲାଗୁଥିଲେ
ବି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଦେହକୁ କୋମଳ ଲାଗିବା ସହ
ଡିପରେଷ୍ଣ ଲୁହୁ ମିଳିବାରୁ । ଖାସକରି କୁକୁଡ଼ା, ବିଲୁଆ, ପେଚା,
ଠେକୁଆ ଥାବି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମୁହଁ ଥିବା ଡିଜାଇନର ଆର୍ପର ଚାହିଦା ଏବେ
ବେଶ ରହୁଛି ।

*ପେପର ଆର୍ପ: କେବଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ଆର୍ପ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ ତାହା
ହୁହେଁ, ପେପର ବା କାଗଜରେ ବି ଆର୍ପ ତିଆରି କରି ବ୍ୟବହାର
କରିଛେ; ଯାହାର ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ସୁରିଧା ମିଳିପାରିବ । ପ୍ରଥମତଃ
ଏହି ଆର୍ପକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଉପସ୍ଥିତ ଲୁହୁ ପାଇଛେ,
ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଜହୁରୀ ପରିଷ୍ଠିତରେ ପାଖରେ କାଗଜ ନ ଥିଲେ ଏହି ଆର୍ପ
ଉପରେ ଲେଖିଛେ ।

*ପକ୍ଷୀ ତେଣାର ଆର୍ପ: ଏହି ଆର୍ପରେ ପକ୍ଷୀର ତେଣା ସଦୃଶ ଡିଜାଇନ୍
ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦେହରେ ପକାଇଲେ ଲାଗିବ ସତେ କି ଆମ
ପଛପଟେ ତେଣା ଲାଗିଯାଇଛି । ଖାଲି ଉଡ଼ିବାକୁ ଯାହା ବାକି ଅଛି ।
କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତ ସେଯା ନୁହେଁ । ଏହା ଯେହେତୁ ଏକ ଆର୍ପ ତେଣୁ
ଶରୀରକୁ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବା ସହ ନିକେ ଡିପରେଷ୍ଣ ଲୁହୁ ପାଇବା ପାଇଁ
ଏହାକୁ କେବଳ ବ୍ୟବହାର କରିଛେ ।

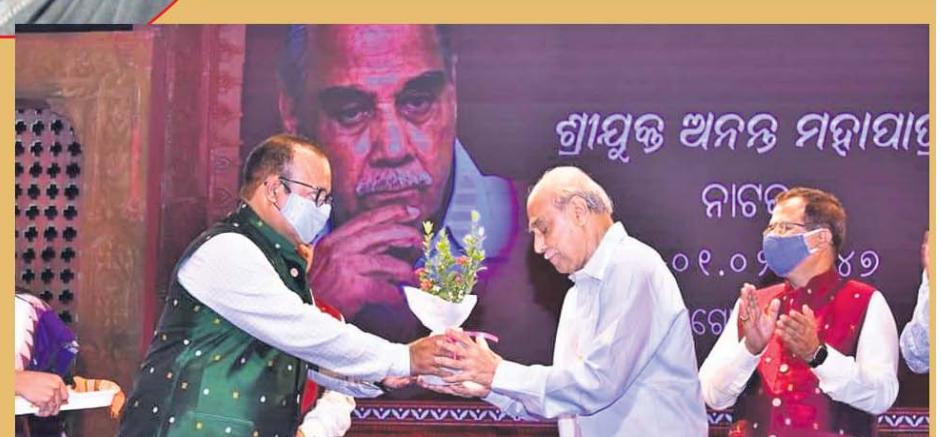
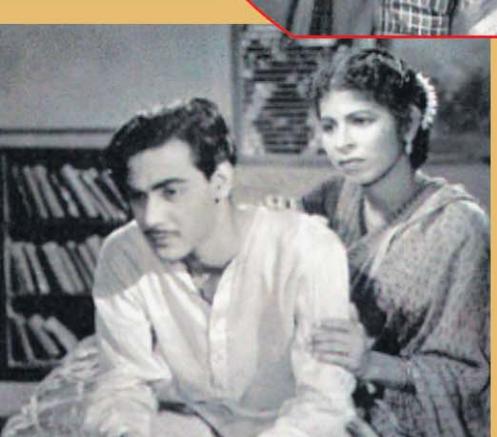
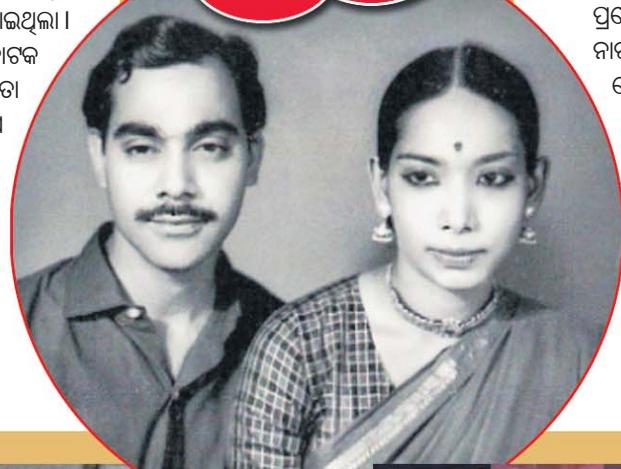
*ଗିଟାର ଆର୍ପ: ଗିଟାର ଡିଜାଇନର ଏହି ଆର୍ପଟି ବି ଦେଖିବାକୁ ବେଶ
ନିଆରା ଲାଗିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ
ବ୍ୟବହାର କଲେ ଶରୀରକୁ ଭଲ ଉପସ୍ଥିତ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ଜିବ୍ରି-ଟି
ଶାର୍ଟ ସହ ଏହି ଆର୍ପକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଶାର୍ଟ ଲୁହୁ ମିଳେ ।

ତେବେ କେବଳ ଏହି ସବୁ ଡିଜାଇନ୍ ହୁହେଁ, ପେନ୍ସିଲ, ଚାର୍ଜର,
ଲଙ୍କିଶ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଏ ଟୁ ଜେତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଡିଜାଇନ୍ ତଥା ଶ୍ଵେରି
ଲେଖାହୋଇଥିବା ଡିଜାଇନରେ ବି ଆର୍ପ ଏବେ ମିଳୁଛି; ଯାହା ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ
ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ ଆସିବା ସହ ବେଶ ନିଆରା ବି ଲାଗୁଛି ।

ନାଟକ, ପାଡ଼୍ରା, ସିନେମା ଓ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂଷଣ

ଦୀର୍ଘ ଛାନ୍ତି ଧରି ରେଡ଼ିଓ, ନାଟକ ଓ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଜଗତରେ ତାଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଭିନୟ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଓ ପ୍ରୟୋଜନା, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କାର୍ତ୍ତିତ୍ର ହୋଇ ରେଣ୍ଡିଷ୍ଟି। ଡେଢ଼ିଶା ନାଟ୍ୟ ଆୟୋଜନକର ଅନ୍ୟତମ ପୁରୋଧୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅନେକ ମହାପାତ୍ର। ମଞ୍ଚରୁ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଯାଏ ବାସ୍ତଵ ତାଙ୍କର ପଥ ଓ ପୃଥିବୀ। ୧୯୫୪ ମସିହାରେ କଟକରେ ଜଙ୍ଗଲ ଗୁରୁତ୍ବଶାସନ କରିଥିବା ଅନେକ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପିତା ଥିଲେ ଜଣ୍ମିଷ ହରିହର ମହାପାତ୍ର ଓ ମାତା ହରିପ୍ରିୟା ଦେବୀ। ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ହୁକି, ପୁରୁଷଙ୍କ, ଭାଲୁକଳ ଖେଳ ପ୍ରତି ଖୁବ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ବି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା ତାଙ୍କର ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ। ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ଆକାଶବାଣୀର ଶିଶୁ ସଞ୍ଚାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା ଅଭିନୟ ପ୍ରତି। ଅନେକ କୁହାନ୍ତି, '୧୯୫୭ ମସିହାରେ ଆଲ୍ଲାହାବାଦରେ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ସେଠାକାର ନର୍ତ୍ତକିଆର ଥୁଏଟର ଆସୋବିଏଶନ ସଂକଷିତରେ ମୁଁ ଆଥିଲି; ଯେଉଁଠି ମୋ ପାଇଁ ନାଟ୍ୟ ଜଗତକୁ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରା ଖୋଲିଥିଲା।' ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା, ଅଜଣା ଲୋକ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶରେ ଖାୟ ଖୁଅକବା ଯଦିଓ ମୋ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା, ତଥାପି କଳା ଓ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରତି ମୋର ଆଦର ଓ ସନ୍ଧାନ ଖୁବଶାସ୍ତ୍ର ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଖ୍ଲାନ ଦେଇଥିଲା। ଶିକ୍ଷକମାନେ ମୋର ପ୍ରିୟ ସାଙ୍ଗ ପରି ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ। ଆଲ୍ଲାହାବାଦର ଶିକ୍ଷଣୀୟ ପରିବେଶର ମୁଁ ତେବେ ଅଭିଜ୍ଞତା ନେଇ ଡେଢ଼ିଶା ଫେରିଥିଲି। ୧୯୫୭ ମସିହାରେ ରେଭେନସା କଲେଜରେ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ଜଣ୍ମିଅନ ପିପୁଲ୍ ଆସୋବିଏଶନ ଉପରୁ ଜନତା ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ମଞ୍ଚପ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ଵାସ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟରେ ଅଭିନୟ କରିବା ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିଲି। ସୌଭାଗ୍ୟବଶତକ ଏହି ଏକାଙ୍କିକାଟି ସମ୍ପଳତାର ଶାର୍ଷକୁ ଛୁଲାଥିଲା। ଏହାପରେ କଟକ ସହରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥଳ କଲେଜରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରାଯାଇଥିଲା। ସମାଜ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷଣୀୟ କିଛି ବିଶେଷତ୍ବ ଥିବା ଗପଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ନାଟକ ରୂପେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରେ। ଅଖୁଲ ମୋହନ ପଜନାଯକ, ପାରମିତା ଶତପଥୀ, ପ୍ରସନ୍ନ ହୋତା, ଏପରି ଅନେକ ଲେଖକଙ୍କର ଗପ ପରିବେଶର ହୋଇଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଶୋଧାରା ମିଶ୍ରଙ୍କ 'ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ କଥା' ଗପଟି ଲେଖିଯିଲୁ କରାଯାଉଛି। ସବୁବେଳେ ମୁଁ କିଛି ଭିନ୍ନ ଓ ନୂତନତା ଦର୍ଶକଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ରଖିଥାଏ। ଗୋଟିଏ ନାଟକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଗାରିବୁ ଛାନ୍ତି ଧରିବା ମାସ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ। ପ୍ରବେଦ ଚିତ୍ର, ସେଟ ଲାଇଟ, ସଙ୍ଗତ ଓ ସଂଳାପ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଧାନଦେବାକୁ ପଡ଼େ। ତେବେମାଝ ଏକ ସମ୍ପଳ ନାଟକ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ପରିବେଶର କରିଛୁଏ। ଅଜି ଲକ୍ଷରମେର ସ୍ଵରଗେ ଛାତି ବଦଳିଛି। ଦିନେ ଲୋକଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନର ବଳିଷ୍ଠ

ମାଧ୍ୟମ ଥିବା ନାଟକ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଖ୍ୟ ଦୂରେଇ
ଯାଇଛି । ସୁରିଧା ସୁଯୋଗ ରହିଲେ ବହୁ ସାଧଳ ନାଟକ
ଯ ହୋଇପାରିବ । ରଜମାଞ୍ଚ ଦ୍ଵାରା ଜଣେ ପେସାଦାର

କଳାକାର ତା'ର ପାରିବାରିକ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିପାରିବ, ଏ ଦିଗରେ ମୁଁ ବିଶେଷ ଧାନ ଦେଇଥାଏ । ତେବେ କଳାକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ସରକାର ଓ ସମାଜର ସହସ୍ରାଗ ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ଉକ୍ତକୁ ରଜାମଞ୍ଚରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କଳାକାରଙ୍କୁ ପାରିତୋଷିକ ଦେଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇ ନିୟମିତ ନାଟକ ପରିବେଶଣ କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ନାଟ୍ୟକାର ପୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ନାଟ୍ୟସ୍ଥା ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ଉଚ୍ଚିତ । କରୋନା ସମୟରୁ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧବରେ ନାଟକ ଓ ସ୍ଵତ୍ରଗର୍ଭ ପଠନକୁ ଘରୁଡ଼ ଦେଇଥାଏସ୍ଥି । ଓଡ଼ିଆ, ବଙ୍ଗଳା, ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ନାଟକ କରୁଥିବା ଅନୁକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଯଥା ଦିଲ୍ଲୀ, ପୂର୍ବଭାରତ, କୋଲକାତାରେ ନିଜ ଅଭିନୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚପ୍ରଫଶ୍ୟିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୮୭ରେ ପ୍ରବାଦ ପୁରୁଷ ଫଙ୍କାର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ରଚନା ‘ମାମୁ’ରୁ ଚେଲିପିଲ୍ଲାର ରୂପ ଦେଇଥିବା ଅନୁକ୍ତ, ୧୯୯୪ ମରିହାରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ରେଣ୍ଡିଓରେ ଗୋପାନାୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ କାଳଜୟୀ ଉପନ୍ୟାସ ‘ଅମୃତ ସନ୍ତାନ’କୁ ଦଶଟି ଭାଗରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ୧୯୭୪ ମରିହାରେ ସେ ସ୍ଵଜନୀ ନାଟ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ଗଠନ କରି ତାହାର ମାଧ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ଜଗତରେ ପାଣ୍ଡବ୍ୟେତ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ ପଥ ପରିଷାର କରିଥିଲେ । ଏହି ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ଭୂପାତ୍ର ସାଗର ମନ୍ଦିନୀ, ପ୍ରତାପ ଗଢ଼ରେ ଦିବ୍ଦିନ, ବନହଂସା ଓ ଅମୃତସ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାଟକ ମାଞ୍ଚରୁ ହୋଇଥିଲା । ଅତୀତର ସ୍ଵତ୍ତ ସର୍ବଦା ନିଆରା ତାଙ୍କ ପାଇଁ । ୧୯୭୪ରେ ବତାଘର ପିଲ୍ଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ହିନ୍ଦୀ ଚଳକ୍ତି ଶୈଖିତ ପ୍ରଯୋଜନ ଓ ପ୍ରତକ୍ଷବ୍ଦି ଭିଜାଇନର, ସ୍ଵଜନ ଏବଂ ଉକ୍ତକୁ ରଜାମଞ୍ଚ, ଥାରର ଅନେକ ଅବଦାନ ରହିଛି । ତେଣୁ ସେ ବହୁ ସନ୍ମାନ ସାର୍ଥକାରୀ ଦିଶା ନାଟ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ଲକ୍ଷଣ, ନାଟ୍ୟ ଶୌଧ ସଂସ୍ଥାନ କୋଲକାତା, ରେଭେନ୍ଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ତି. ଲିର୍, ଆଇ.ଆଇ.ଏ.ସ୍. ସିମଲା, ଲକ୍ଷ୍ମାନ ଭୂବନେଶ୍ୱର, ୨୦୧୯ ମରିହାର ପାଇଁ କବି ସମ୍ମାନ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭାଙ୍ଗ ସନ୍ମାନରେ ସନ୍ମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ସମର୍ପତ ନାଟ୍ୟକାର ଅନୁକ୍ତ, ବର୍ଷମାନ ଅନେକ ସାମାଜିକ ସଙ୍ଗଠନ ସହିତ ଜାତି ରହି ସମାଜସେବାରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରିବା ସହ ଶିଶୁ, ପ୍ରାମାଣିକ ଚଳକ୍ତି ସହ ପିତର ପିଲ୍ଲାରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ଦାର୍ଘ୍ୟ ୫୪ ବର୍ଷର ଯାତ୍ରାରେ ରେଡ଼ିଓ, ଟେଲିଭିଜନ, ଚଳକ୍ତି ଓ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ ହେଉ ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ତାଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇଛି ନାଟ୍ୟ ଜଗତର ଜଣେ ଅନ୍ତିମୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଭାବରେ ।

- ପ୍ରିୟମଦା ରଥ (ହାଇଡ୍ରାବାଦ୍)
ମୋ: ୮୭୮୯୫୪୦୦

ଅନୁରକ୍ତି

- ରୋଜାଲିନୀ ମିଶ୍ର

ବୈ ଉର ସାରା ଜୀବନଟା କଟିଗଲା ଗାଁର ସେଇ କୁଆଣିଆ ଚାନ୍ଦପର ଘରେ । ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନେଇ ନିଷ୍ଠାଯ ବୁଲେଇ ଆଣିବି ବାହାର କୁନ୍ତିଆରୁ । ବୋଉ ବି ଜାଣିବ ଯେ ସଂସାରଟା ତା'ର ଏ ଚାଳ ଛପର ଘର ଉତ୍ତରେ ସାମିତ ନୁହେଁ । ତା' ସଂସାର ବାହାରେ ବି ଆନ୍ତୁର ସୁନ୍ଦର ସଂସାରଟାଏ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ମନକଥା ଗୁଡ଼ା ବୋଉ ଆଗରେ କହି ପକାଏ, ବୋଉର ଆଖି ଦୁଇଟା ଉଚ୍ଛଳ ଦିଶେ । ଲାଗେ ଯେମିତି ବୋଉର ଆଖି କୁହେଁ ଚକମକ ଉଚ୍ଛଳ ତାରକା ଦିଓଟି । ସେ ମୋ ଆଖି ଉତ୍ତରକୁ ନିରେଖ ବାହି ସେଇ ବାହାର କୁନ୍ତିଆରୁ ବେଶ୍ଵବ୍ରାତ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତା' ଉତ୍ତରେ ଆଉ ଦୁଇହାତ ଯୋଡ଼ି ଉପରକୁ ଚେକିଦିଏ ଠାକୁରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ।

ମୁଁ ବଡ଼ ହେଲି । ପାଠପଢା ସରିଲା । ଚାକିରି କରି ସହରରେ ଘରଭଡ଼ା ନେଇ ରହିଲା । ଯେତେବେଳେ ବି ମୁଁ ଗାଁକୁ ଆସେ ବୋଉର କୁହେଁ ବୋଉ ଚାଲ ... ମୋ ପାଖରେ ରହିଲା । ବୋଉ ଆଗ୍ରହରେ ମୁଣ୍ଡ କୁଞ୍ଜାରେ । ନିଜର ତଥା ବାପାଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ସବୁ ସଜଡ଼ା ସଜଡ଼ି କରେ । କିନ୍ତୁ ଶେଷ ମୁହଁର୍ଭରେ ବାପା କିଛି ନା କିଛି ବାହାନା ଦେଖେଇ ଶଳି ଦିଅନ୍ତି ଯିବା କଥାକୁ । ବୋଉ ନେହୁରା ହୋଇ ଅନୁରୋଧ କରେ । କିନ୍ତୁ ବାପା ଯେମିତି ନିବାବିଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ଶୁଣନ୍ତିନି । ଓଳଟା ହେଜାରେ ବାହାନା ଖୋଜନ୍ତି ... ଖଳାରେ ଧାନ ଗୁଡ଼ା ଖୋଲା ପଡ଼ିଛି, ଏ ମାସର ପେନସନଟା ମିଳିଥାରୁ, ରାମା କିଛିତ୍ତି ଉଧାର ପଇସାଟା ଦି' ଦିନ ଉତ୍ତରେ ଶୁଣିଦେ ବୋଲି, ସେ ଶୁଣିଥାରୁ, ଆସନ୍ତା ରବିବାର ମୋ ସାଙ୍ଗର ନାହିଁଣୀ ବାହାର ... ଏମିତି ଅନେକ ବାହାନା ।

ବୋଉ ମୁଁହେଁ ଶୁଣାଏ । ଅଭିମାନ କରେ । ରାତିକି ବ୍ୟାଗରୁ ଲୁଗାପଟା ସବୁ ବାହାର କରି ପକାଏ । କୁହେଁ ... ବାହାହେଇ ଏଇ ଘରକୁ ଆସିଥିଲି, ଏଇରୁହେଁ ମଶାଣିକି ଯିବି । ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯିବା ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ ମୋର ।

ମୁଁ ଚିନ୍ତାଏ ବାପାଙ୍କ ଉପରେ । ଭାବେ ... ଏ ଲୋକଟା ସାରାଜାନନ ଏମିତି ଏକିଦିଅା ଆଉ ସାର୍ଥପର ହୋଇ ରହିଗଲା । ସବୁବେଳେ ନିଜ ଖୁସି, ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥ ଆଉ ନିଜ ଜିଦ୍ବିତ । କ'ଣ ପାଇଲା ବୋଉ ତା' ଜୀବନରେ ? ? ସାରା ଜୀବନଟା ରୋଷେଇଘର ଉତ୍ତରେ ସବୁଲି ହୋଇ ଏହେ ବଡ଼ ପରିବାରକୁ ରାନ୍ଧିବାହି ଖାଇବାକୁ ଦେଲା ଖାଲି । ଆଉ ଏବେ ଚିକେ ସୁଖର ଦିନ ଆସିଲା ବେଳକୁ ଛେଣେ ... । ବାପା ଆଗ ଚାଲିଯାଆନ୍ତେ କି କିନ୍ତୁ ଦିନ ଅନ୍ତରେ ବୋଉ ମୋର ଚିକେ ଦାୟିତ୍ବଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ମାରନ୍ତା ।

ବୋଉ ଆଉ ଆଗ୍ରହରେ ଆଗଭଳି ମୁଣ୍ଡ କୁଞ୍ଜାଲିନୀ । ଖାଲି ହସିଲା ଚିକିଏ । କେମିତି ଗୋଟାଏ ଶୁଖିଲା ନିର୍ମିତିଥା ହସି । ଆଉ କହିଲା ନାଁ ରେ ତୋ ବାପାଙ୍କୁ ଏକା ଛାଡ଼ି କୁଆଡ଼େ ଯିବି ମୁଁ ? ? ଏଇ ଚଉରାମୂଳ ପାଖରେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ପୋତା ହୋଇଛନ୍ତି ପରା । ମୋତେ ଲାଗୁଛି ସେ ସେଠି ବସି ଏବେ ବି ଦେଖୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଆଉ ଦୁଃଖପୁଣୀ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ସହ । ସବୁଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ମୁଁ ସେଠି ସଞ୍ଚବତି ଜାଲି ମୁଣ୍ଡିଆ ମାଝି ଆଉ କହୁଛି ମୋତେ ଜଳଦି ନେଇଯାଥ ଭୁମି ପାଖକୁ ବୋଲି । ଦାଣ୍ଡଘରେ ରଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ଫଟୋରେ ତାଙ୍କର ଫୁଲପାଣି ଚିକେ ଦେଉଛି । ମୁଁ ତୋ ସହ ଚାଲିଗଲେ ସେ ଏକା ହୋଇ ଯିବେନି !!

- ଉତ୍ସବାଦୀ ନଗର, ମୋ: ୮୮୫୩୭୭୭୮୮୮୮

ଦୁଇଟି ମିନି କବିତା

◦ ଶିବ ମିଶ୍ର

ମାଣବସା ପେଡ଼ି

ଇଶା ବା ପଥରରେ

କରିନି ଘର,

ଖଣ୍ଡି ଦେଇଛି ଖାଲି

ହେରକା ଦୁଆର,

ମଞ୍ଜିରେ ରଖିଛି,

ଲିପା ପୋଛା ନିତ୍ରିଜୁ

ଅଗଣା

ତମେ ଆସି ଆଜିଦେଲେ ଚିତା

ମିଳିଯିବ ମାଣବସା

ପେଡ଼ିର ଠିକଣା ।

କାକର

ସଭିଲୁ ଆଡ଼େଇ ଦେଇ

ଆକାଶକୁ କରିଛି

ପରତା,

ଯୋଗାଟିଛି ସିରି ସିରି

ଶାତଳ ପବନ

ପକ୍ଷୀର ଗାଢ଼ା,

ସବୁଜ ନରମ ଘାସର

ଗାଲିତା,

ମୁକୁଳା ରଖି ଆପଣା

ଦୁଆର,

ତମ ସାତରଙ୍ଗୀ

ହାତରେ ଧରିବାପାଇଁ

ନିଜକୁ କରିଛି ମୁଁ

ଗୋପା ଗୋପା ହେତ୍ତା

କାକର ।

- ବାଣପୁର / ଶୋରଧା

ମୋ: ୯୮୫୩୦୭୦୧୮

ହେରକା ସେ ପାଖେ ଜୀବନ

- ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟୀ ସାହୁ

ଜୀବନ କେବେ ଜଳେ ଜଳାଏ

ତଥାପି ଆଶ୍ରା ଖୋଜେ,

ବୁଝେ ବୁଝାଏ ପୁଣି ମୁସ୍ତକୁ ଫେରାଏ,

ବଞ୍ଚିବାକୁ ବାଟ ଖୋଲିଦିଏ ।

ସକାଳ ଆସେ ହେରକା ସେପାଖେ,

ଏପାଖେ ରାତି ପାହୁଆଏ

ନିଶାର ନିଶାର୍ତ୍ତ ଶୋଇ

ରାତି ପାହିବା ସହ

ହାରି ହାରିଯାଏ ।

ମନ ନୀଡ଼ ଧରେ

ବିରହେ ସୁଖ ଖୋଜେ,

ହେରକା ସେପାଖ ଦୁନ୍ତାରେ

ଜାତି ଜାତି ଫୁଲ ଫୁଲେ

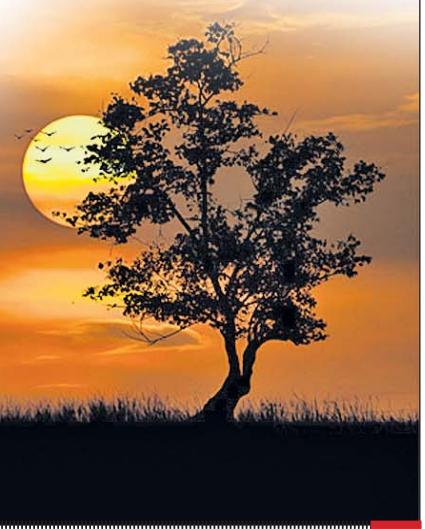
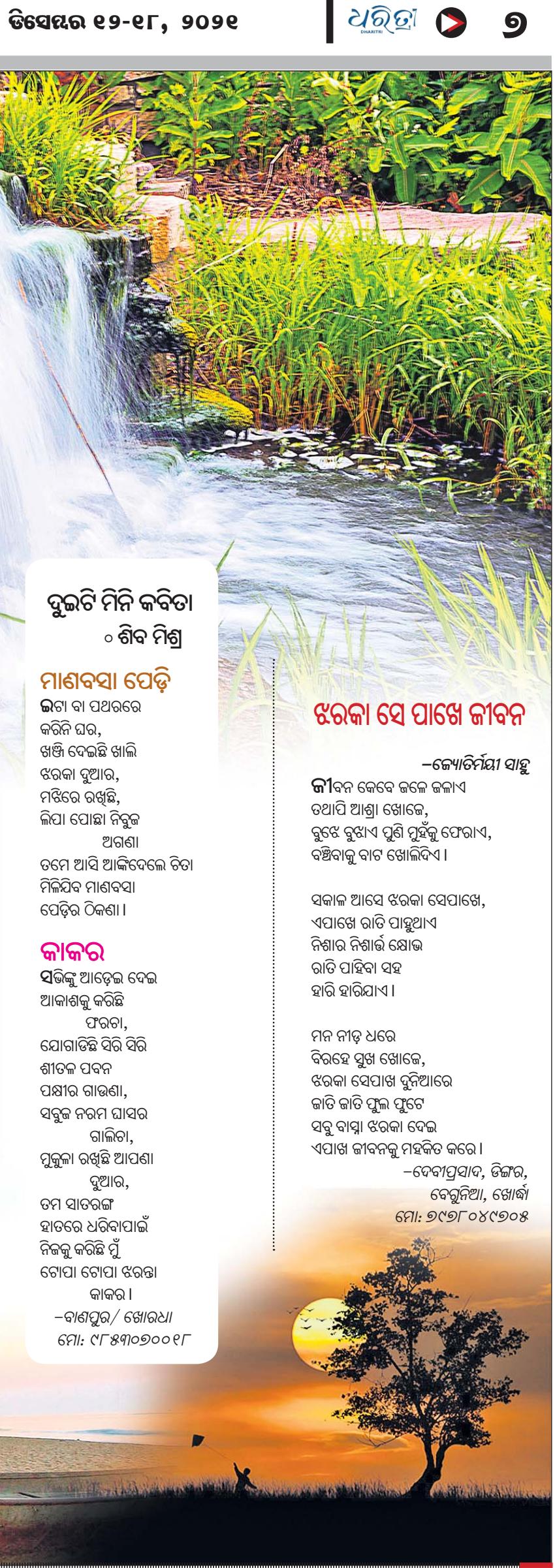
ସବୁ ବାପା ହେରକା ଦେଇ

ଏପାଖ ଜୀବନକୁ ମହିନିତ କରେ ।

- ଦେବପ୍ରଥାଦ, ତିଙ୍ଗର,

ବେମୁଣ୍ଡିଆ, ଖୋଜି

ମୋ: ୯୮୭୦୮୯୦୯୦୮

ଦିଶ

ଦିଶ୍ୟା ଯାହା ଚାହୁଥୁଳେ..

କାଥରେ ଅଛି—‘ଏ ମନ ଖୋଜୁଥାଯାହା, କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା’। ବଲିଉଡ଼ରେ
ବେଶ କେତୋଟି ସିନେମାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଆଶା ଥିଲା,
ଯାହା ନିକଟରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି । ସେ ନାୟିକା ଜଣକ ହେଲେ ଦିଶା ପାଗନି । ଆଉ
ତାଙ୍କର ଆଶା କ’ଣ ଥିଲା ଜାଣନ୍ତି ? ହଲିଉଡ଼ରେ ଆଙ୍କ୍ରି କରିବା । ଝୁବ୍ର ଶାନ୍ତି
ତାଙ୍କର ଏହି ଆଶା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ବୋଲି ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ସେ ।
ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ହଲିଉଡ଼ ପ୍ରେଜେକ୍ଷନ୍ରେ ଦିଶା ଅଭିନ୍ୟା କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ
ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ହଲିଉଡ଼ ପରି ଦିଶାଳ ଉଣ୍ଡଷ୍ଟିରେ ଆଙ୍କ୍ରି କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ
ଅନେକ କଳାକାରଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ଥାଏ । ମୋର ଏପରି ଏକ ଆଶା ଥିଲା, ଯାହା ପୂରଣ
ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏକ ଆକ୍ରମଣଭିତ୍ତିକ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ଏହି ସିନେମା
ନିର୍ମିତ ହେବ । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସ୍ଵରରେ କଥାବର୍ଗୀ ସତିଷ୍ଠି ଏବଂ ମୁଁ ଏ ନେଇ ମୋର
ସମ୍ଭାବିତ ଜଣାଇ ସାରିଛି । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁଁ, ଏ ନେଇ ମୁଁ ନିଜକୁ ମାନସିକ
ସ୍ଵରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଯାଇଛି । ଏହି ଫିଲ୍ମର ଚାଇଚଳ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ବିଶ୍ୱଯରେ ଝୁବ୍ର ଶାନ୍ତି ସମୟକୁ ଜଣାଇ ଦେବି । ତେବେ ଦିଶାଙ୍କ
ପାଇଁ ହରିଦିନ କେବେ ଶିଳ୍ପର ମାତ୍ରରେ ହେବି ତାହା ମେଘାବାନାର ନିରିବା ।

ଧୀରଜ୍ ତ୍ରିପାଠୀ

1

1

କୁଳଟି ଦାୟିତ୍ୱ ବୁଲାଇବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ହେଲେ ସେ
କୁ ରିଷ୍ଟ ଭାବରେ ନେଇଛନ୍ତି । ସିନେମାଟିଏ ପ୍ରଯୋଜନା
ତାହାର ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି ସେ । ସେ ହେଲେ ନବାଗତ
ପ୍ରୀଠି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସେ ପ୍ରଯୋଜନା
ଚିର ଗାଇଚଳ ରହିଛି ‘ଆଜାଇସି ଧାରେନ୍’ । ରହସ୍ୟ,
କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ବିଭ୍ରତ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ।
ପାଲିସ ଅନ୍ତିମର କିପରି ଅନ୍ୟାୟ ବରୁଦ୍ଧରେ ଲାଭୁତ୍ତ ତାହା
ରେ ଦେଖାଇବାକୁ ମିଳିବ । ଏହାର ସଂକାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି
ଓଲିନ୍ଦର ଆମାନ୍ତିର ଡାକ୍ ନିର୍ମିଷ ମଞ୍ଚାମଳାର

ପାକ୍ଷାଗୀରୁ ପାତାର କଥ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାତ ହେଉଛି ।
ପାଲିଶ ଅଧିକାର କିପରି ଅନ୍ୟାୟ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜି ତାହା
ରେ ଦେଖାଗୁ ମିଳିବ । ଏହାର ସଂକାପ ରତ୍ନା କରିଛନ୍ତି
ଓଡ଼ିଶାର ଆସାନ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିଷ ମଞ୍ଜଳାର

ରଜନୀ ରାଜନୀ । ତିତ୍ରୁଟିର ସହ-ପ୍ରୟୋକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ଉମା ପ୍ରଧାନ
ବଂ ଶ୍ରୀତା ତ୍ରୀପାଠୀ । ଧାରେନଙ୍କ ସହ ଏଥୁରେ ଶ୍ରୀନ ଶୋଯାର କରୁଛନ୍ତି
ପରେତା ଏବଂ ଲୟସିତା । ଖାସ କଥା ହେଲା, ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ଶ୍ରାତମ ଦାସ
ବଳ ଗୋଲ (ମେଗେଟିଭ, ପକ୍ଷେତିଭ)ରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବେ ।
ଥୁରେ ସଂଘୋଜିତ ୫ଟି ଗାଳକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି
ବାଗତ ସ୍ଵର ସଂଘୋଜକ ଯୋଡ଼ି କାଳିପ୍ରସାଦ-
କୁମାର । ପିଲ୍ଲାଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମା ଦେଇଛନ୍ତି ଅଜୟ
ଥ । ତେବେ ଏପରି ଦୁଇଟି ଦୟିତକୁ ଧାରେନ କିପରି
ବାଇଛନ୍ତି ତାହା ପିଲ୍ଲାଟି ରିଲିଞ୍ଚ ହେଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ଭବନ ସିଟ୍‌ରେ ଧାରେନ୍

ଏକାଥରେ ଦୁଇଟି ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଳାଜନା ସହଜ କଥା ହୁଅଁଛେ । ହେଲେ ସେ ଏପରି କାମକୁ ରିଷ୍ଟ ଭାବରେ ନେଇଛନ୍ତି । ସିନେମାଟିଏ ପ୍ରଯୋଜନା କରିବା ସହ ତାହାର ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି ସେ । ସେ ହେଲେ ନବାଗତ ଧୀରେନ୍ ତ୍ରିପାଠୀ । କେବଳ ସେତିକି ହୁଅଁଛେ, ସେ ପ୍ରଯୋଜନା କରିଥିବା ଚିତ୍ରଟିର ଚାଲଚଳ ରହିଛି ‘ଆଜାଇସି ଧୀରେନ୍’ । ରହସ୍ୟ, ରୋମାଞ୍ଚଭରା କାହାଣାକୁ ଆଧାର କରି ଚିତ୍ରଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ପୋଲିସି ଅଧିକର କିପିର ଅନ୍ୟାୟ ବିବୃଦ୍ଧରେ ଲାଭୁତ୍ତ ଡାହା ଅଥରେ ଦେଖାବାକୁ ମିଳିବ । ଏହାର ସଂକାଳ ରଚନା କରିଛନ୍ତି
ଅନ୍ଧିତନ ଆମଧାନ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ନରିଷ ମଂଳମଳାର

ରଜନୀ ରାଜନୀ । ତିତ୍ରୁଟିର ସହ-ପ୍ରୟୋକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ଉମା ପ୍ରଧାନ
ବଂ ଶ୍ରୀତା ତ୍ରୀପାଠୀ । ଧାରେନଙ୍କ ସହ ଏଥୁରେ ଶ୍ରୀନ ଶୋଯାର କରୁଛନ୍ତି
ପରେତା ଏବଂ ଲୟସିତା । ଖାସ କଥା ହେଲା, ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ଶ୍ରାତମ ଦାସ
ବଳ ଗୋଲ (ମେଗେଟିଭ, ପକ୍ଷେତିଭ)ରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବେ ।
ଥୁରେ ସଂଘୋଜିତ ୫ଟି ଗାଳକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି
ବାଗତ ସ୍ଵର ସଂଘୋଜକ ଯୋଡ଼ି କାଳିପ୍ରସାଦ-
କୁମାର । ପିଲ୍ଲାଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମା ଦେଇଛନ୍ତି ଅଜୟ
ଥ । ତେବେ ଏପରି ଦୁଇଟି ଦୟିତକୁ ଧାରେନ କିପରି
ବାଇଛନ୍ତି ତାହା ପିଲ୍ଲାଟି ରିଲିଞ୍ଚ ହେଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ବ୍ୟାକ ସରିଦ୍ଧର ଶୁଣି

ତି ହାସନଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । କାଶଣ ବଡ ପରଦା ପରେ ସେ ଆଉ
କିମ୍ବା ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପାଦ ଥାପିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି କୋଣିଭ୍ରତ ସମୟରେ
ହାର ଗହିଦା କାହିଁରେ କେତେ । ତାହା ହେଲା ଡେବ୍ ସିରିଜ । ଯେତେବେଳେ
କାଣିଭ୍ରତ କଟକଣା ଯୋଗୁଁ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ବଦ ଥୁଲା ସେତେବେଳେ ଡେବ୍
ରେଇଜନ ଚାହିଦା ବଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ଆଉ ଖୁବ ଶାଙ୍କ ଶୁଣିଲୁ ଏଥୁରେ ଦେଖିବାକୁ
କିମ୍ବା । ଏହି ଡେବ୍ ସିରିଜର ଆଉ ଏକ ବିଶେଷତ ରହିଛି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ?
ଅର୍ଥରେ ଶୁଣିଲୁ ଅପୋକ୍ତିରେ ଆକ୍ତି କରିବେ ମିଥୁନ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଧା । ଶୁଣିଲୁ

ବେଳେ ଏହି ଅପର ଦିଆଗଲା, ଆଉ ସେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଏଥୁରେ
କୁଙ୍କ ପରି ବରିଷ୍ଟ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ସେ କିଛି କିନ୍ତା ନ କରି ହଁ
ଲେ । ଜଣେ ରହସ୍ୟମାୟୀ ନାରୀର ଜୀବନକୁ ନେଇ ଏହାର କାହାଣୀ
ଲୀଳା । ଆଉ ଏପରି ଭୂମିକା ପାଇବା ପରେ ଶୁଣି ସେ ନେଇ ସଜବାଜ
କରିଦେଇଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଶୁଟ୍ଟି ଶେଷ ହୋଇଥିବା ଏହି ଫ୍ରେଡ୍ ସିରିଜର
ନାମା ଦେଇଛନ୍ତି ମୁକୁଳ ଅଭୟଙ୍କର । ଶୁଣି ଏବଂ ମିଥୁନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏଥୁରେ
ଜବାଜପେନ୍ସ ଏବଂ ତ୍ରୁଟ୍ଟୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଦିଲିବ ।

ଶ୍ରୀ

వార్త..

ରେଣ୍ଟମାନ ଜନ୍ମ ଆବ୍ରାହମ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ କୁମାରଙ୍କୁ ନେଇ ବଳିଉଡ଼ରେ ଚଢ଼ା । ଯାଉ ଏହାର କାରଣ ସାଜିଛି ଗାଇଟଳ । କଥା କ'ଣ କି କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜନ୍ମ ଏକ ସିନେମା ଗାଇଟଳ ଘୋଷଣା କରିବା ସହ ତାହାକୁ ରେଣ୍ଟଶ୍ରେଣୀ କରିବାକୁ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ତାହା ଥିଲା ‘ଗୋର୍ଖା’ । କିନ୍ତୁ ଚକିତ ବର୍ଷ ଅଛେବର ଶରୀର ଭାଗରେ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଠିକ୍ ସେହି ଗାଇଟଳ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦରିଦ୍ରତି । ତେଣୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଗାଇଟଳ କାହାକୁ ମିଳିଛି ତାହାକୁ ନେଇ ଦ୍ୱଦ୍ୱ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ହେଲେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ତାହା ଉପରୁ ପରିବା ହଟାଇଛନ୍ତି ଜନ୍ମ । ଏପରି ବିଶ୍ୟକୁ ନେଇ ସଫେଇ ଦେଇ ସେ କିଛିଛନ୍ତି, ‘କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଏପରି ଗାଇଟଳକୁ ନେଇ ଆବେଦନ କରିଥିଲି, ଏକଥା ସତ । ହେଲେ ତାହା ହେତୁଙ୍କ

ଏବୁ ଗୁଣବ

ତାରା ସୁଣିଅଥା ଏବେ ବଳିଉଡ଼ରେ ଆଲୋଚନାର କେନ୍ଦ୍ର ବିଶୁ ସାଜିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ କୁଆଥୀ ତାଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରି କି ନିକଟରେ ସେ ସାଇନ୍ କରିଥିବା ଏକ ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ସେ ନିଜ ପାରିଶ୍ରମିକର ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ଏଥରୁ ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ତାରା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ବା କେନ୍ଦ୍ରିତ ବୁଝ ହୋଇ ବସନ୍ତେ କହୁନାହାନ୍ତି ? ଏପରି କଥାକୁ ନେଇ ସଫେଇ ଦେଇ ତାରା କହନ୍ତି, ‘ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ମୁଁ ମୋର ପାରିଶ୍ରମିକ ଆବୋ ବଢ଼ାଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ବଦନାମ କରିବାକୁ ଏପରି ଅପରାଗର ଚଳାଇଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ମୁଁ ଏକ ଅନଟାଇଟଲ୍ ଯିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛି-ଏକଥା ସତ । ହେଲେ ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ନେଇନି । ଏପରି କଥାକୁ କେହି ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାକୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ।’ ଏବେ ତାରାଙ୍କ ହାତରେ ୩-୪ଟି ନୁଆ ଅଫର ରହିଛି । ଏ ନେଇ ଭଲ ଭାବରେ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିବା ପରେ ଯାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବି ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ତାରା ।

ଅଳପ ହସକୁ ଚୋରା ଚାହାଣୀ, ସେଇଠୁଆରମ୍ଭପ୍ରେମକାହାଣୀ...

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ‘ଆଜ ଲଭ୍ୟ’ କହିପାରିଲାଣି। ସେ ମୋତେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ହେଲେ କହିପାରୁ ନାହିଁ। ତା’ ମନର କଥା ମୁଁ କେମିତି ଜାଣିବି ?

-ସମୀର ରାଉଡ଼, କେନ୍ଦ୍ରୀଆମି

ଉତ୍ତର: ପ୍ରଥମେ ମନରେ ସାହସ ଏକକୁଣ୍ଡ କରନ୍ତୁ। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ବାହୁଁଛି, ହେଲେ କହିପାରୁନି। ଯଦି ସମ୍ବନ୍ଧ ତାହାର କାରଣ ଅନୁଧାନ କରନ୍ତୁ। ଯାହାକୁ ପ୍ରଫୋକ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ମନର କଥା ହୁଁଏତ ତାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାପଢିପାରେ। କାରଣ, ଅଳପ ହସକୁ ଚୋରା ଚାହାଣୀ, ସେଇଠୁଆରମ୍ଭ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ’। ଯଦି ସେପର୍ବୁ କିଛି ସିରନାଲ ପାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତେବି ନ କରି ବହି ଫିର୍ତ୍ତ କରିଦିଅଛୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୋ ସହ ନଖରାମୀ କରୁଛି। ତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ କି ?

-ଅଜିତ ନାୟକ, ବାଲେଶ୍ଵର

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମ ଆଉ ନଖରାମି-ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ବୁଲଟି ପାର୍ଶ୍ଵ ଭାବରେ ନେଇପାରନ୍ତି। କାରଣ ଅନେକ ସମୟରେ ନଖରାମିରେ ହେଲେ ପ୍ରେମର ଅସଳ ମଜା ଲୁଚିର ହିଥାଏଥାଏ। କେତେକ ତାହାକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଏହାକୁ ହାଲକା ଭାବରେ ନେଇଥାଆଏନ୍ତି। ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦରୀ ଆପଣଙ୍କ ସହ ନଖରାମି କରୁଛି ତାହାର କାରଣ ଖୋଜି ସମୟର ଅଧ୍ୟଥା ଅପରୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ସେହି ନଖରାମିରୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅଛୁ ନା ! ଉତ୍ସବ ନଖରାମି ଏବଂ ପ୍ରେମର ମିଶ୍ରିତ ମଜା ରସଗୋଲା ପରି ମିଠା । ବାସ୍ତବ, ତାହାର ମଜା ନେବା ସହ ଆଗକୁ ପାଦ ବଡ଼ାନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି ତାକୁ ମୋ ସାଙ୍ଗ ବାହା ହୋଇଗଲା । ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ସେହି ପ୍ରଦିମିକା ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ମୁଁ ଏବେ କ’ଣ କରିବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ।

-ଦିବାକର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଥୁଲେ ସେ ତ ନିଜର ହେଲା ନାହିଁ । ପୁଣି ବର୍ଷାମାନ ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ସେ ଧର୍ମପଦ୍ଧତି । ଏବେ ଆଉ ଥରେ ଆପଣ ତା’ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ପ୍ରେମ ଆଗକୁ ଆଗାଏ, ତେବେ ତାହାର ପରିଚ୍ଛାମ କ’ଣ ହେବ କେବେ ତିନା କରିଛନ୍ତି ? ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରେମିକାଙ୍କ ପଢ଼ିଦେବ ଏକଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି ତା’ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ଏପରି ବିଶ୍ଵୋରକ ରୂପ ନେବ ଯାହାକୁ ସାମନା କରିବା ଆବେଦି ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପୁଣି ଥରେ ସେ ଶୁଣୁ ଯା’କୁ ଉଞ୍ଚାଇଲେବାକୁ ରେଣ୍ଟା ନ କଲେ ଭଲ । ନ ହେଲେ କଥାଟି ‘ଆପଣା ହସ୍ତେ ଜିହ୍ଵା ଛେଦି, କେ’ ତା’ର ଅଛି ପ୍ରତିବାଦା’ ପରି ହେବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଥରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଲା । ହେଲେ ଏବେ ଆଉ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ କ’ଣ କରିବି ?

-ପୁଜିତ ସାହୁ, ବରଗତ

ଉତ୍ତର: ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଲା, କଥାବାର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ତାହାର ଠିକଣା ପଚାରି ବୁଝିନେଇଥୁଲେ ଭଲ ହୋଇଥାଆଏ । ଏବେ ତାକୁ ଖୋଜିବା ଯାହା ଅନ୍ଧାରରେ ବାତି ବୁଲାଇବା ସେଇଥା । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ଭରବା ଅଛି ତେବେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ହୁଁଏ ସେହି ଲୁଚକାଳି ଖେଳର ହଠାତ୍ ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିପାରେ । ନିଜ ପ୍ରେମ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖନ୍ତୁ । ହୁଁଏ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରେ ।

ସ୍ରୀମତୀ ରୋଜଗାର

ଦୁଇଶତ୍ର ଟଙ୍କା ମୋ ପାଇଁ ଅମୂଲ ମୂଲ

ଶିକ୍ଷାବିତ୍ତ ତଥା ଓଲିଉଡ଼ର ବରିଷ୍ଟ ସଂକାପକାର ଏବଂ
ଗାନ୍ଧିକାର ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି...

ଭିଶେଳଶ ଏକାଅଶୀ ମସିହାର କଥା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବାଣବିହାରରେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରୋତ୍ତର ଶୈଶବର୍ଷ ଛାତ୍ର ଥାଏ । ବନ୍ଦୁ ଅକଳ୍ୟ (ଡ.ଅଜନ୍ଯ ସ୍ବାଲ୍ଲ) ପରୁଥାନ୍ତି ରେଭେନ୍ଶାରେ । ସକାଳ ସଞ୍ଚାର ଆମର ଭେଟ ହୁଁଏ ସାମନ୍ତରାପୁରରେ ଥିବା ଏକ ତା’ ଦୋକାନରେ । ସେଠାକୁ ଆମର ଅନେକ ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦୁ ବି ଆସନ୍ତି । ଖଣ୍ଡ ହୁଁଏ, ଆଲୋଚନା ବି ହୁଁଏ, ତା’ସାଙ୍ଗକୁ ତା’ ପିଲବା ଓ ଖାଇବାପିଲବା ବି ହୁଁଏ ଆମର ସେଠାରେ । ଦିନେ ବାଲକାଟି କଲେଜର ତକ୍କାଳୀନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସକାଳେ ସେହି ଖଣ୍ଡରେ ଦେଖାହେଲେ ଓ ମୋତେ କହିଲେ, ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପିକା ହଠାତ୍ ଲୟପଣ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଦୁମ୍କୁ କ୍ଲାସ ନେବାକୁ ପଢ଼ିବ । ସାରଙ୍ଗ କଥା ରଖି ବନ୍ଦୁ ଅଜନ୍ଯକୁ ଧରି ଠିକ୍ ସମୟରେ କଲେଜରେ ପହଞ୍ଚାଇଲି । ସେଠାରେ ଆମେ ଦୁଇଜଣ କ୍ଲାସ ନେଲୁ । ଅଧ୍ୟାପନାର ମୁଆ ଅନୁଭୂତି, ଯେତିକି ନିଆରା ଲାଗୁଥିଲା ସେତିକି ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା । ଆମ ଦୁଇଜ୍ଞଙ୍କୁ । ତେବେ ସକାଳୁଆ କଲେଜ ହେଉଥିବାରୁ ସେଠାରେ କ୍ଲାସ ନେଇ ସାରିବା ପରେ ନିଜର ଏମ.୧. କ୍ଲାସ ଆଶେଷ କରିବାରେ ଆମର କିନ୍ତୁ ଅସୁଧା ହେଉ ନ ଥିଲା । ଏମିତି ୧୪ ଦିନ ପରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆମକୁ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ଧରାଇ ଦେଇ କହିଲେ, ଏ ନିଆକୁ ଆପଣମନଙ୍କ ଦରମା । କଲେଜରେ ପାଠ ପଢାଇଲାବେଳେ ଆମେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ଏଥୁପାଇଁ ଆମକୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ମିଳିବ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ଏହା ମିଳିବା ପରେ ନିଜ ଉପରେ ଆମର ବିଶ୍ଵାସ ଆସିଗଲା । ଯେହେତୁ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାପକ ପୋଷଣରେ ଆମେ ଦୁଇଜଣ କାମ କରୁଥିଲୁ, ତେଣୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଲୋଖାଏ ବାଣିଜ୍ୟନାରେ ଆମର କିନ୍ତୁ ପରିପାତା ହେଲା । ପରେ ସେହି ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରଥମେ ଯାଇପାରେ ଆମର କିନ୍ତୁ ଦେଖାଇଲୁ ପାଇଁ କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ରୋଜଗାରରେ ସେଦିନ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଆପଣାଯିତ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଭାରି ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା । ତା’ପରେ ଦୁଇବନ୍ଦୁ ଯାଇ ପ୍ରେମଭାବରେ କହିଲୁ ଏଥାଏ ହେଲା । ପରେ ସେହି ଟଙ୍କାରେ ପରିପାତା ହେଲା । ଏହାରେ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଖୁସି ଆଗରେ ଅନ୍ୟ ଦାମୀ ଶାତିର ମୂଲ୍ୟ ବି ତାକୁ ପିଲା ଲାଗୁଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମର ସ୍ଵତ୍ତ ପରିପାତା ରୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତି ଏବେ ବି ମୋ ମନରେ ସେମିତି ସାଇତି ହୋଇ ରହିଛି । ଆଉ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇଥୁଲେ ବି ମୂଳ ୨୦୦ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ ଏବେ ବି ମୋ ପାଇଁ ଅମୂଲ ମୂଲ ହୋଇରିଛି ।

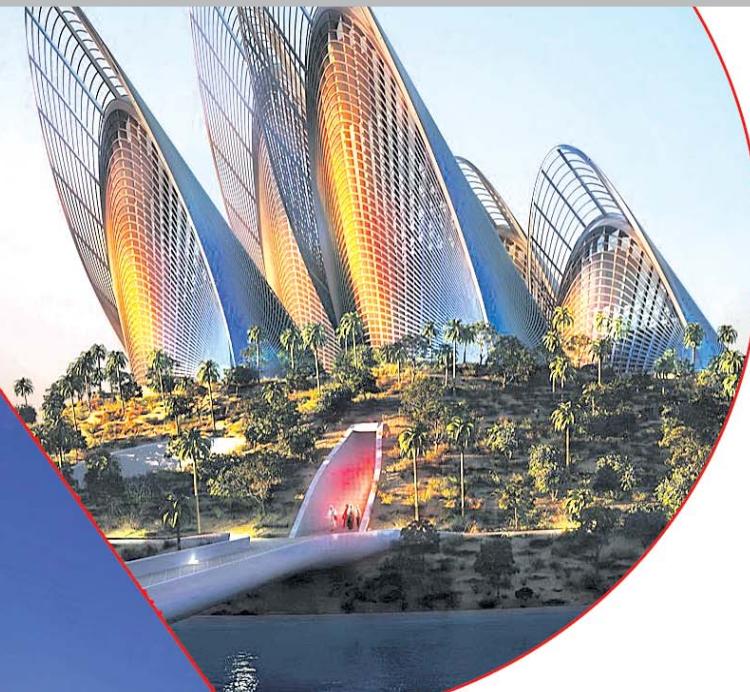
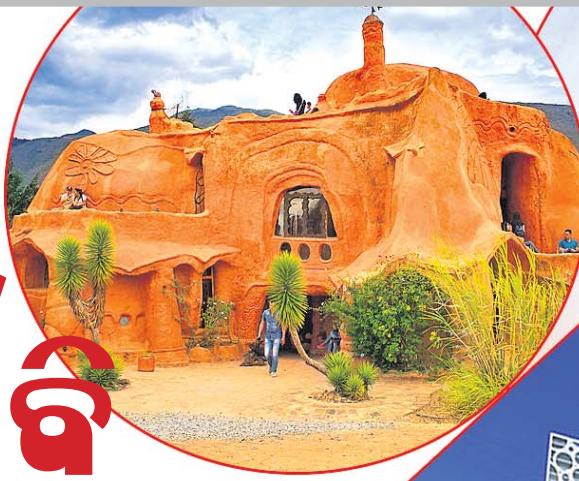
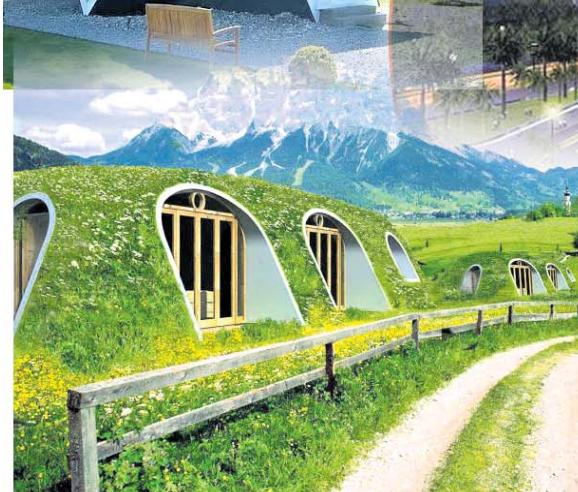
ଘର ଏମିତି ବି

ଭିଜଶେଷ ଜାଯେଦ ନ୍ୟାଶନାଳ ପ୍ର୍ୟକ୍ରିୟମ: ଆବୁଧାବିର ସାଦିଯାତ୍ ସୀପରେ ଅଛି ଏହି ମୂଲ୍ୟମାନ ଭିଜଶେଷ ବିଲ୍ଲିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେଯେମିତି ଚଢ଼େଇ ଡେଶା ମେଲିଛି। ଡେଶୁ ଏହାର ନାମ ଭିଜଶେଷ ଜାଯେଦ ନ୍ୟାଶନାଳ ପ୍ର୍ୟକ୍ରିୟମ। ଉଚ୍ଚ ସୀପର ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ମୂଲ୍ୟମାନ, ଯାହାକି ଏହି ଦେଶର ଇତିହାସ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାଏ।

ସାଇବର ଟେକ୍ନୋଲୋଜିକ ଅଧିକାରୀ ଏହି ଅଧିକିତାପାତ୍ର ବିଲ୍ଲିଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକାଶକାରୀ ଦିଶାରେ ଉପରେ ଏହି ବିଲ୍ଲିଙ୍କର କୁଣ୍ଡଳ ଅଣ୍ଟା ଡିଜାଇନର ବିଲ୍ଲିଙ୍କୁ ମୁମ୍ବାଇରେ ଥିବା ଏହି ବିଲ୍ଲିଙ୍କଟି ଏକ ଅଧିକ ଅଣ୍ଟା, ଯାହାକି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁବେଳେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ। ୧୩ ମହାଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ଅଣ୍ଟାକୁଠିର ବିଲ୍ଲିଙ୍କରେ ୩୩,୦୦୦ ବର୍ଗମିଟର ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିକ ସେସ ଅଛି। ତିନି ଲୋଭଳର ବେସମେଣ୍ଟ, ୪୦୦ ପାର୍କିଂ ସେସ ଅଛି। ଆର୍କିଟେକ୍ଚର ଜେମ୍‌ପୁଲ' ଏହାକୁ ଡିଜାଇନ କରିଛନ୍ତି।

ରେନ ବିଲ୍ଲିଙ୍କ: ସାନ୍ଧାରେ ଅଛି ଏହି ଆକର୍ଷକ ରେନ ବିଲ୍ଲିଙ୍କ। ଏଥରେ ଦୁଇଟି ବିଲ୍ଲିଙ୍କ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାନରେ ଏକାଠି ହୋଇ ଇଂଲିଶ ଲେଟର 'ଏ' ଭଳି ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବିଲ୍ଲିଙ୍କର ମୂଳଦୁଆ ପାଣିରେ ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ବିଲ୍ଲିଙ୍କ ମାଟିରେ ଅଛି। କୋପେନହାଗେନର ବାର୍କେ ଇଞ୍ଜେନିୟର ଗ୍ରୂପ(ବିଲ୍ଲିଙ୍କ) ଏହାକୁ ଡିଜାଇନ କରିଛି। ଏହାକୁ ହୋଇଲେ, ଲିର୍ଜ ଓ କନପରେବ୍ର ସେଣ୍ଟର ପାଇଁ ଡିଜାଇନ ହୋଇଛି।

ଆର୍ଥ ହାଉସ୍: ୧୦କୁଆ ରହୁଥିବା ଗାତ ଭଲ ଏହି ଘର। ମାଟିରେ ଗାତ କରି ଭୂମି ତଳେ କରାଯାଇଛି ଏହି ଘର। ସିଙ୍ଗରଲାଣ୍ଡରେ ଏହିଭଳି ଅନେକ ଘର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଯାହା 'ଆର୍ଥ ହାଉସ୍' ଭାବେ ପରିଚିତ। କିଛି ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଘର ରହିଛି। ଏହି ଘରକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ

**ରହିବା ପାଇଁ ଘରଟିଏ ସମସ୍ତେ ଚାହାନ୍ତି
ଏଇ ଘର କେବଳ ଯେ, ଖରା, ବର୍ଷା,
ଶୀଘ୍ରରୁ ସ୍ଵରକ୍ଷା ଦିଏ ତାହା ମୁହଁ,
ବେଳେବେଳେ କିଛି ଘରର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଡିଜାଇନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ
କରାଏ। କାଣଙ୍କୁ ସେହିଭଳି କିଛି ଅଜବ
ଡିଜାଇନର ଘର ସମ୍ପର୍କରେ...**

ସତେଯେମିତି ପ୍ରକୃତିର ସବୁଜ ଚାଦର ଭିତରେ ଘରଗୁଡ଼ିକ ଘୋଡ଼େଇ ହୋଇ ରହିଛି।

ବବଲୁ ହାଉସ୍: 'ବବଲୁ ହାଉସ୍' ବା 'ପାଲେସ ବ୍ୟୁଲୁ' ନାମରେ ଏହି ଘର ପରିଚିତ। ପ୍ରାତିର କାନ୍ତି ନିକଟରେ ଥିବା ଥୁଣ୍ଣେ-ସୁର-ମେରରେ ପାଣି ଫୋଟା ସବୁଶ ଏହି ବବଲୁ ହାଉସ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଏହି ଅଜବ ପ୍ରକାଶର ଘରକୁ ଡିଜାଇନ କରିଛନ୍ତି ହେଠାର ଆର୍କିଟେକ୍ଚର ଆଣ୍ଟି ଲୋଭାରା। ଲଗାଳଗି ହୋଇ ରହିଥିବା ଓ ଏକ କଲୋନୀ ପରି ଲାଗୁଥିବା ଏହି ବବଲୁ ଘରଗୁଡ଼ିକ ଡିଜାରି କରିବା ପାଇଁ ୧୯୭୪ରୁ ୧୯୭୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା। ପ୍ରଥମେ ଏହି ଘରକୁ ପ୍ରାତିର ଜଣେ ଇଣ୍ଟିଆଲିଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଡିଜାରି କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଫ୍ୟାଶନ ଡିଜାଇନର ପିଏରେ କାର୍ଡେନ ଏହାକୁ ହେଲିତେ' ହୋମଭାବେ କିମ୍ବା ନେଇଥିଲେ। ୧୯୦୦ ବର୍ଗ ମିଟର ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଏହି ବବଲୁ ହାଉସ୍ରେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଏରିଆ, ପାନାରୋମିକ ଲାଉଞ୍ଜେ, ୪୦୦ ସିର୍ ବିଶିଷ୍ଟ ମୁକ୍ତ ଆକାଶ ଆଙ୍ଗ୍ରେଗର, ୧୦ଟି ବେତରୂମ ଅନେକ ମୁଲମିଂ ପ୍ଲାଟ ଓ ଡ୍ରାଇଵପଲ ରହିଛି।

କାଷା ଗେରାକୋଟା: ମାଟିର ଏହି ଘର ହାତରେ ଡିଜାରି। ଏହା କାଷା ଗେରାକୋଟା ବା ସେରାମିକ ହାଉସ୍ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ। କଲମିଆର ରିଗାଲ ମାଉଷେନ୍ ଭିଲେଜରେ ଏହି ଘର ରହିଛି। ଅଜବ ଡିଜାଇନର ଏହି ଘର 'କାଷା ଡି ପିଣ୍ଡଶୈଳ୍ମୟ' ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ। ପାହାଡ଼ ଓ ସବୁଜ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ଘର ବେଶ ଆକର୍ଷଣ ଲାଗେ।

ଅପସାଇତ ଭାଉସ୍ ହାଉସ୍: ନାଁରୁ ହେଲି ଜାଣିପାରୁଥିବେ ଏହା ସାଧାରଣ ଘର ନୁହଁଏଁ। କାରଣ ଏହି ଘରର ଚାଶ ଉପରକୁ ଓ ଛାତ ତଳକୁ ରହିଥାଏ। ଜର୍ମାନୀର ଗ୍ରାସେନହିତରେ ଥିବା ଏହି ଘର ରହିବା ପାଇଁ ନୁହଁଏଁ ବରା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପାଇଁ ଡିଜାରି ହୋଇଛି। କ୍ଲାଉତିପ୍ୟେଲ ଏହାକୁ ଉପରାକ୍ଷରି କରିଛନ୍ତି।

ସୁଚିମା
 ଏଠାରେ ଫଂଗୋ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
 ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଂଗୋ
 ହଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବେ ।

ଯୋଜାନୀ

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମଡେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଳେ
 ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୯ ରସ୍ତାଗଢ଼
 ଶିଳ୍ପିଅଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
 ଫଂଗୋ ସୌଜନ୍ୟ-କୁମାର ଶରତ, ଧରିତ୍ରୀ

ହାଇ ହାଇ

ଗାୟ

ପୋଲିସ୍ ମହୁଆକୁ: ଏତେ ମଦ
 କାହିଁକି ପିଇବୁ?
 ମହୁଆ: ସାର, ମୁଁ ଜମା ଏତେ ପିଏନି ।
 ଖାଲି ବାଥ ହେଇ ପିଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।
 ପୋଲିସ୍: କ’ଣ ପାଇଁ ବାଥ ହେଇ
 ପିଇଲୁ?
 ମହୁଆ: ମଦ ବୋତଳର ଠିପିଟା ପରା
 ହଜିଗଲା ।

ଓଜନ

ଡାକ୍ତର: ଆପଣଙ୍କର ଓଜନ
 କେତେ?
 ରୋଗୀ: ଚଷମା ସହ ୮୦ କି.ଗ୍ରା.
 ଡାକ୍ତର: ବିନା ଚଷମାରେ କେତେ ?
 ରୋଗୀ: ଜଣିନି କେତେ ।
 ବିନା ଚଷମାରେ ଓ ମତେ କିଛି
 ଦେଖାଯାଏନି ନା ।

ଫାଶୀ

ଜେଲର: କାଲି ସକାଳ ୪୮ାରେ
 ତମକୁ ଫାଶୀ ଦିଆଯିବ ।
 କଥଦା: ହାଇ ହାଇ ହାଇ
 ଜେଲର: ହସ୍ତାନ୍ତ କାହିଁକି ?
 କଥଦା: ମୁଁ ଘରେ ସକାଳ
 ୯୮ାରେ...ଫାଶୀ ଦେବ କେମିଟି ?

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରକୋଣା

ତାମିଳନାଡୁଟ୍ଟିତ କନ୍ୟାକୁମାରୀର ଖୁବ ନିକଟରେ ରହିଛି ଏହି ସହରଟି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧା କୁହାୟାଏ, ଏହି ସହର ଉପରେ କୁଆଡ଼େ ପ୍ରକୃତି ମାତାଙ୍କର ଖୁବ ଆଶାର୍ବାଦ ରହିଛା କାରଣ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ଦର୍ଶନୀୟ ପ୍ଲାନେଟିକ ହୋଇଥାଏ ଖୁବ ମନହୁଆଁ ତଥା ଆଖନ୍ଦନିଆ..

ନଗରକୋଣା ତାମିଳନାଡୁଟ୍ଟିତ ଏକ ସହର, ଯାହା କନ୍ୟାକୁମାରୀର ଖୁବ ନିକଟରେ ରହିଛି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଏହି ସହର ଯେତିକି ସମୃଦ୍ଧ ସେତିକି ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ଏଠାକାର ବାସିଦା । ବ୍ୟପ୍ରମାଯ ଜୀବନରୁ ଚିକେ କ୍ଷାନ୍ତ ପାଇବାକୁ ଲାଞ୍ଛନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ଲାନ । କୁହାୟାଏ, ପ୍ରକୃତି ମାତାଙ୍କର ବି ଆଶାର୍ବାଦ ରହିଛି ଏହି ସହର ଉପରେ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦର୍ଶନୀୟ ପ୍ଲାନ ।

ସହରକୁ ନେଇ ଲାଭାବଳୀ

କିମ୍ବଦତ୍ତ ଅନୁସାରେ, ଏହି ସହରର ଏପରି ନାମକରଣ ସହରର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିବା ନାଗରାଜ ମନ୍ଦିରର ନାମାନୁସାରେ ହୋଇଛି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ତେବେ ଏହି ମନ୍ଦିରଟି କୁଆଡ଼େ ସୋଠାରେ ଖୁବ ଲୋକପ୍ରିୟ । ମୁଖ୍ୟତଃ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବଳୀମୀ ଲୋକଙ୍କର ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ଲାଗିଥାଏ । ସେହିପରି ଏହି ସହରର ବାସିଦା ନିଜର ସମୃଦ୍ଧ ଲାଭାବଳୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଖୁବ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି; ଯାହା ଥିଲା ବେଶ ବୈଭବ

ଓ ସାହସରେ ଭରା । ଲାଭାବଳୀ ଓଳମାଇଲେ ଜଣାୟାଏ, ଭ୍ରାଣକୋର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଚଳିଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସହରଟି ତା'ର ଏକ ମସଲା ବ୍ୟାପର କେତ୍ର ଥିଲା । କାରଣ ଚାଷବାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସହରଟି ଥିଲା ବେଶ ଉନ୍ନତ । ବିଶେଷକରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମସଲା ଦ୍ଵାରା ଭଲ ଆମଦାନୀ ହେଉଥିଲା ଏଠାରୁ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସହରକୁ ନିଜ ଅନ୍ତିମକୁ ନେବା ପାଇଁ ପୂର୍ବେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜବଂଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ସୁଚନା ରହିଛି । ସେହିପରି ଜନଶ୍ରୁତିରୁ ଜଣାୟାଏ ଯେ, ନଗରକୋଣାରେ ଥିବା ନାଗରାଜ ମନ୍ଦିରକୁ ବି ନିଜ ଅଧିନିତ୍ତ ନେଇ ବଳଶାଳୀ ହେବାପାଇଁ ବି ଅନେକ ରାଜା ଗାଁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସହର ଉପରେ ବହୁତ ଲୋଭ ରହୁଥିଲା ।

ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ଭରା

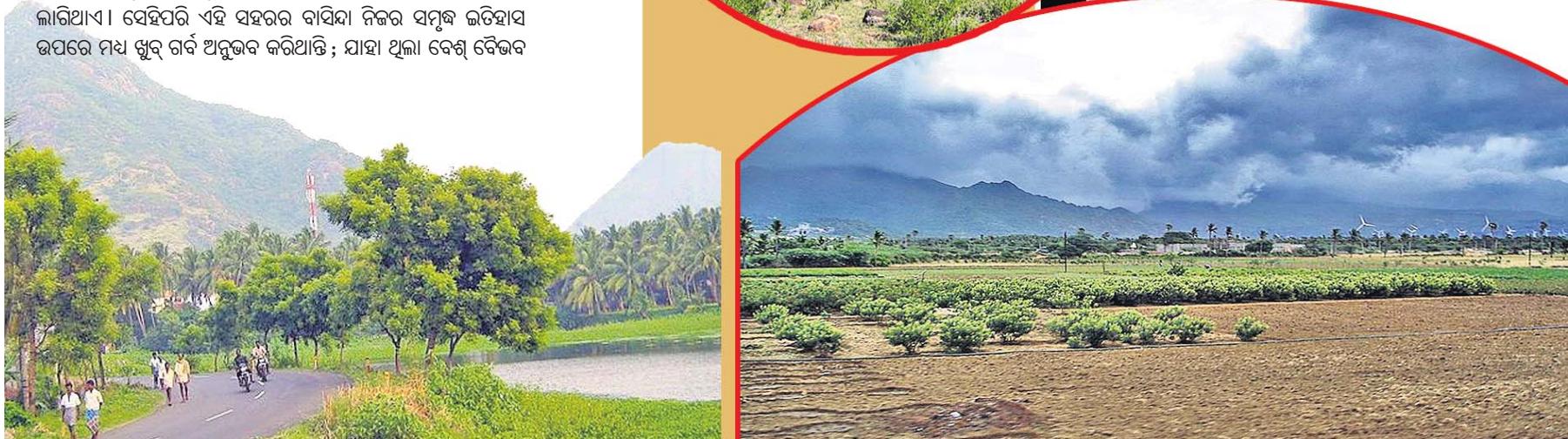
ଚାଷବାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେ କେବଳ ନଗରକୋଣାରେ ଉନ୍ନତ ତାହା ନୁହେଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ବି ଏହି ସହର ବେଶ ସମୃଦ୍ଧ । ଅପୂର୍ବ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ଭରା ଏହି ସହରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଅନେକ ପାହାଡ଼, ଖରଣା ଓ ସବୁଜ କ୍ଷେତ୍ର । ତା'ଙ୍କା ଏହି ସହରରେ ବି ରହିଛି ଅନେକ ଧାର୍ମିକ ପାଠୀ । ସେଥିପାଇଁ ଦେଶବିଦେଶରେ କନ୍ୟାକୁମାରୀକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଟକରେ ଥିବା ଏହି ନଗରକୋଣାରେ ସହରକୁ ବୁଲି ଆସିଥାନ୍ତି ପ୍ରକୃତିର କିଛି ନିଆରା ସୌନ୍ଦର୍ୟରୁ ମନଭରି ଦେଖିବାକୁ ତଥା ନିରୋଳାରେ ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣକୁ ଉପରୋଗ କରିବାକୁ ।

ନଗରକୋଣାର ଅନ୍ଧନୀୟ

ନଗରକୋଣାର ବାସିଦା ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାଷବାସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଚିଲିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମସଲା ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷକରି ଅଳେଇଜତ ଭଲ ଚାଷ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ସୁଚନା ରହିଛି । ତା'ଙ୍କା ଗହଣା ତିଆରି, ମାଧ୍ୟମର ଜାଲ ତିଆରି ଉପରେ ବି ପ୍ଲାନୀୟ ଲୋକଙ୍କର ରହିଛି ଅନେକ ଜ୍ଞାନ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହି ସହରରେ ଅନେକ ଛୋଟବଡ଼ ଲାଭାବଳୀ ବି ରହିଛି; ଯାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଲି ଦେଖିପାରିବେ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

କୁହାୟାଏ, ଖରଦିନେ ନଗରକୋଣାରେ କୁଆଡ଼େ ପ୍ରବଳ ଗରମ ହୋଇଥାଏ । ତେରୁ ଖରଦିନ ଏବଂ ବର୍ଷାଦିନକୁ ଛାଡ଼ି ବାକି ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ଲାନୀୟ ପାଣିପାଇ ସୁଚନା କେନ୍ଦ୍ର ତରଫରୁ କୁହାୟାଏଥାଏ । ତେବେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଥେମରରୁ ଜାନ୍ମନାରୀ ଭିତରେ ଏହି ପ୍ଲାନକୁ ବୁଲିଯିବାକୁ ପଥମ କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ନଗରକୋଣାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ରେଳ ହେଉ ଅବା ସଢ଼କପଥରେ ଯାଇ ଏହି ସହରରେ ଆରାମରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ।

ସଂସ୍କୃତ ଗୀତରେ ନାଚକ୍ରି ଏହି ନାଇର୍ବା କୁବରେ

ସାଧାରଣତଃ ନାଇର୍ବା କୁବରୁଡ଼ିକରେ ହିମୀ, ଜଳିଶ ଗୀତ ବଜାଯାଇଥାଏ । ଆମ ଦେଶରେ ଏହି ଫୁଲ ଭାଷାର ଗୀତ ସହ ପଞ୍ଚାବୀ ବି ଗୀତ ବଜାଯାଏ । ଆଉ ଏହି ଗୀତର ତାଳେ ତାଳେ ସମସ୍ତେ ନାଚି ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜାଣି ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବେ ଏମିତି ବି ଏକ ନାଇର୍ବା କୁବ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ସଂସ୍କୃତ ଗୀତର ତାଳେ ତାଳେ ଲୋକେ ଖୁମାନ୍ତି । ସବୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ଏହି ନାଇର୍ବା କୁବ ଆମ ଦେଶରେ ମୁହଁସେ, ବରଂ ଆର୍ଜିନାର ରାଜଧାନୀ ବ୍ୟନ୍ଦ୍ର-ଆୟୁର୍ବେଦରେ ଅଛି । ନାଇର୍ବା କୁବର ନାମ ହେଉଛି 'ଗୁରୁ' । ଏଠାରେ 'ଗଣେଶ ଶରଣମ୍', 'ଗୋବିନ୍ଦା-ଗୋବିନ୍ଦା', 'ଜୟ ଜୟ ରାଧା ରମଣହରି ବୋଲ', 'ଜୟ କୃଷ୍ଣ ହରେ' ଭଲି ଗୀତ ବାଜିଥାଏ । ବ୍ୟନ୍ଦ୍ର-ଆୟୁର୍ବେଦ ଥିବା ଏହି ନାଇର୍ବା କୁବ କୌଣସି ଛୋଟମୋଟ ନାଇର୍ବା କୁବ ମୁହଁସେ । ଏଠାରେ ଏକାଥରେ ୮୦୦ ଲୋକ ନୃତ୍ୟର ତାଳେ ତାଳେ ନୃତ୍ୟ କରିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି । ତେବେ ଆଉ ଏକ ଖାସ କଥା ହେଉଛି ଉତ୍ତର ନାଇର୍ବା କୁବରେ ମଦ୍ୟପାନ କି ଧୂମପାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ତୁର୍ଗ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ନିଷିଦ୍ଧ । ମାଛ ମାଞ୍ଚ ବି ମିଳି ନ ଥାଏ । ଏଠାରେ କେବଳ ସଫ୍ଟ ଟ୍ରିଙ୍କ, ଫଳ ରସ ଓ ଶାକାହାରୀ ଖାଦ୍ୟ ମିଳେ । ଏହି ନାଇର୍ବା କୁବରେ ଗାଉଥିବା ଗୋଡ଼ିଗୋ କହନ୍ତି, ଏଠାରେ ମନ୍ତ୍ର, ଯୋଗ, ଧ୍ୟାନ, ସଜ୍ଜି ଓ ନୃତ୍ୟ ଜରିଆରେ ଶରାର ସହ ଆୟୁର୍ବେଦ ସମନ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାପନ କରାଯାଏ ।

କାର୍ତ୍ତିନ କର୍ଣ୍ଣ

ଶ୍ରୀମାନ୍ ସର୍ବଗିଳା

ନିଧିବାରୁ ରୋଷେଇ ସାରି ଅପିସିକି ଯିବା ଆଗରୁ ଦିନ ବାରୁଗାରେ ଅଳପଣଷେ ଉଚବରରେ ଖାଲ ବାକି ରାତ୍ର ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ମାଛ ତର୍କରିକି ଥଣ୍ଡାଯନ୍ତି ଭିତରେ ସାଇତି ଦେଇ ଗଲେ । ସେ ପୁଣି ରାତ୍ର ବାରଗାରେ ତର୍କିଟି ସାରି ଆସି ଭୋଜନ କରିବେ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ । ହେଲେ ସେବିନ ଗାଁରୁ ଅଗାନକ ସଂଜ୍ଞବୁଡ଼େ ତା ଅପିସିରେ ହାତିଆ, ଯେ ତା' ପିଲାଦିନ ସାଙ୍ଗ ପହଞ୍ଚିଲେ । ରାତିରେ ତା'ର ବସାଘରେ ବିଶ୍ଵାମ କରିବେ କହି ଚାବି ଆଣି ଆସିଲେ । ଥଣ୍ଡାଯନ୍ତି ଖୋଲି ଦେଖୁଣା ମିଳିରୁ ବଳକା ସବୁ ଭାତ ତର୍କର ଆନନ୍ଦରେ ମିଳି ନିଯାଢ଼ି ନିଦରେ ଘୁଣୁଡ଼ି ମାରିଲେ । ବିଚରା ରାତି ବାରଗାରେ ନିଧିବାରୁ ଘାରକୁ ପେରି ଶୁଣ୍ୟ ଅଳଠୀ ଥାମା ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖୁ ଭୋକରୁ ପେଟେ ଜିକି ଛପରରେ ରାତି ପୁହାଇଲେ ଓ 'ଅତିଥି ଦେବ ଭବ' ମହାବାକ୍ୟକୁ ଘୋଷୁଥିଲେ ।

ଏମିତି ତ୍ରେତ୍ୟା ଯୁଗରେ ଲକ୍ଷାଧିପତି ରାବଣ ଅତିଥି ନାରାଯଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭିକାରା ବେଶଧାରା ହୋଇ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପଢ଼ି ସାତାମାଟାଙ୍କୁ ହରଣ କରି ଯୋର ହଇରାଣ କଲେ ତାହା ତ ଜଗତଜନଙ୍କୁ ଜଣା । ସେମିତି ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ ଅତିଥି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଶେ ଆସି ଅହଲ୍ୟାକୁ ଯାହାକଲେ ତା' ଫଳସ୍ଵରୂପ ପତି ଗୋତେମରୁଷିଙ୍କ ଅଭିଶାପରେ ତେର ବର୍ଷ ପଥର ହୋଇ ରହିବା କଥା ତ ଆପଣେ ଜାଣନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ସିନା ତାଙ୍କି ପାଦ ଲଗେଇବାରୁ ପୂର୍ବରୂପ ଫେରିପାଇଲେ । ନଇଲେ...ଶାତ ।

ଅତିଥି ମାନେ ଯାହାର ତଥି ନଥାଏ । କେତେବେଳେ ଆଗମନ କରିବେ, ଆପଣଙ୍କ ସାହାୟ ପ୍ରାର୍ଥା ହେବେ ତା'ର ଦିନ, ବାର, ସମୟର ଠିକିତଣା ନଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଆଜିକାଳ ମୋବାଇଲ୍ ମୁଗରେ ଆସୁଥା ଅତିଥି ଆଗମନର ସୂଚନା ଜଣାପଦ୍ଧତିରୁ ବାରୁ ପୂର୍ବ ବାତ୍ୟା ସୂଚନାରେ ପ୍ରବଳ କ୍ଷୟନ୍ତି ହେବା ପରିଚିତୁ ବଂଚିଲା ରକି ମନିଷ କିଣିଟା ବଞ୍ଚିଯାଇଛି । ସର୍ବର୍କ ବି ହେଉଛି । ହେଲେ ସର୍ବଦା ସମୟକ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରମୁଖ୍ୟ ହୋଇପାରୁନି ।

ଏମିତି ଥରେ ବିହାର ଆହୁ ଆସିଥିବା ଦୁଇଜଣା ନିଜକୁ ଅର୍ଜିନାଲ ସାମା ସ୍ବାର ପରିଚିତ ଦେଇ ଆସୁଯ ସାହାୟ ପ୍ରାର୍ଥା ହୋଇ ଜଣେ ବାବୁଙ୍କ ଘାରେ ଅତିଥି ହେଲେ । ମାଗଣୀ ଖାରବା ରହିବା ପରେ ମାସକୁ ଭଡ଼ିଟିଆ ସପର୍କ ଯୋଦୁଯୋଦୁ ଫର୍ଜରୀ କାଗଜପତ୍ର କରି ଆଶ୍ରୟ ଦାତାଙ୍କୁ ମାରି ଘରବାଟି ଦଖଲ କରିବସିଲେ ।

ଅଗାତରେ ଅନେକ ଉଦ୍‌ବହନ ଦେଖୁଥିବେ । ଆମ ରାଜକର ପଢ଼ୋଣୀ ଏମିତି ଅତିଥି ପ୍ରାୟ ପଶନ୍ତି, ବ୍ୟବସାୟ ବି କରନ୍ତି । ଦିନ ଆସେ ସାମାନ୍ୟର ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଗାଁକୁ ଆଶ୍ରା ଦଖଲ କଲାଭିକିଆ ମାତ୍ରିବସି ନିଜର ବୋଲି ଦିବି କରନ୍ତି । ସେମିତି ଆମ ଦେଶ ସାମାନ୍ୟରେ ବିଚାନାର ଲାଗୁଛି ।

ଅତିଥ ମହାପୁରୁଷ

ଭାଇ ଭାଇ ସଂପର୍କ ଯୋଡ଼ି ଦେଶରେ ପଶି ବେପାର କରି ଅର୍ଥ ଶୋଷି ଅସଂଖ୍ୟ ଗ୍ରାମ କରିବାର ଯୋକନା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀରାମ ଆମକୁ କରନା ଦରବ ବିକେଇ, ଆମର ଧନରେ ମାରଣାସ୍ତ ବନେଇ ଆମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ରଣହୁକାର ଦେଉଛି ଚାଇନା । ଅନେକ ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଉପକୂଳ ଅଳ୍ଲରେ ପଢ଼ୋଣୀ ରାଜ୍ୟରୁ ଆସି ଜାଗା ମାତ୍ରିବସି ଦଖଲରେ ରହିବାରୁ ନିଜ ନାହିଁରେ ପାଇଁ ପାଇଁ କରି ଭବଲ ଫାଇଦା ଉଠେଇଛନ୍ତି । ସେପଟେ ତାଙ୍କ ନିଜ ରାଜ୍ୟରୁ ତ ଏପଟେ ଆମ ରାଜ୍ୟରୁ । ଏଇ ଅନୁପ୍ରେବେଶକାରୀ ଅତିଥ କେମିତି ସର୍ବନାଶୀ ସାଜିଛନ୍ତି ତାହା ଆଖି ନିଃନ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ପାରିବେନି । ଅଥବା ଆମର ରାଜ୍ୟର ଅସଂଖ୍ୟ ଗରିବକର ଏଯାଏ ନିଜର ଜାଗା ଜମିର ପାଇଁ ନାହିଁ । ଯାଯାବର ସାଙ୍ଗ ରଖିଛନ୍ତି କଥାରେ ଅଛି 'ବାସି ଉପାସିଆ ଭୋକରେ ଶୋଇ, ମଙ୍ଗଳବାରୀ ତବଳ ଖାଇ ।' ଜବର ଦଖଲକାରୀ ଘୁଣୁଡ଼ି ବାଲାଙ୍କର ଘରବାଟି ଜମିର ପାଇଁ ଦେଇ ଥଳାନା କରାଗଲାବେଳେ, ନିଜ ପିଲା ବେଶର ବେକାରୀ ହୋଇ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଯା'ହେଉ 'ଅତିଥ ଦେବ ଭବ' ଆମର ଉଭମ

ବିଚାର । ବରଂ 'ଆପଣା ପିଲା ଉପାସେ ମରୁ ଅତିଥିଙ୍କ ପେଟ ଭୋକନେ ଭରୁ ।' କେମିତି ରତ୍ନିଆ ଅତିଥ ପଣିଆର ସାହାୟ ପାଇ ଦାତାଙ୍କୁ ଦେବର କରେଇ ପାରନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତି । ଲୋକଙେ ପ୍ରଖ୍ୟର ବୁଝିରେ ତା ପଡ଼ୋଣୀଙ୍କୁ କହିଲା, 'ଭାଇ ! ମୋର କୁଥ ଖୋଲିବାକୁ ଲୋକ ମିଳିଛି । ମୋ ବାହିରେ ଜାଗା ନାହିଁ । ଯଦି ତମେ ମେ ଘର ଅଗଣାର ମୋଲା ଫର୍ଜି ଜାଗାରୁ ପାଞ୍ଚ ପୁଟ ଜାଗା ଦିଅନ୍ତ ମୁଁ ମୋ କୁଥ ଖୋଲନ୍ତି । ଆମେ ମିଳିଛି ପାଣି ପିଅନ୍ତେ । ବିଚରା ଜାଗା ମାଲିକ ପଡ଼ୋଣୀର ତାଲାଖୀ ବୁଝନ୍ତେ କେମିତି ? କୁଥ ଖୋଲା ସରିଲା ପାରେ ତା ଉପରେ ଗ୍ରିଲ ଜାଲିର ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ତାଲା ପକେଇ କେବଳ ସେ ପାଣି ନେଲେ ସିନା, ପଡ଼ୋଣୀ ପାଣି ମୁଣ୍ଡ ପାଇଲା ନାହିଁ । କଥା ସେବିକରେ ସରିଲାନି, ଚଳାଖୁଆ ଲୋକ ପଡ଼ୋଣୀଙ୍କ ନାମରେ କେଶ କଳା କି ତା' କୁଥକୁ ଗୋରି କରି ମେଇ ତାଲା ପକେଇ ସେ ରଖନ୍ତି । ଲୋକରେ ମିଳିଥିବା ଚଙ୍ଗାର କୁଥ ଖୋଲିଥିଲା । ବିଚରା ଏମିତି ଚାଲବାକିରେ କାମ କଳା ଯେ, କୁଥ ସହିତ ସେ ଜାଗାବାଲା ଘର ଛାଡ଼ି ପଲେଲା । ଏ ହେଉଛି ଆମ ବଂଧୁ ବସଳ 'ଅତିଥ ଦେବ ଭବ' ଗୁଣର ପରିଶାମ ।

ଭାରତକୁ ଭାଇ ଭାଇ ବାଣୀ ନେଲା ପାରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଯେଉଁ ଦେଶ ସବୁଗଠନ ହେଲା ତା' ଭିତରେ କାବୁଲ, କାମାହାର, ଆପଣାନୀୟାନ୍ତି ବାଣିଲାଦେଶ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରଭୃତିଦିନେ ଅଖଣ୍ଡ ଭାରତରେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜିଆଇଥାମ ଦେଶରୁ ଜାଗା ନେଇ ସେମାନେ ଆମର ସହିତ ଶର୍ମିତ ଶର୍ମା ଆଚାରନ କରୁଛନ୍ତି । ସନ୍ତ୍ରାସବାଦକୁ ତାଲିମ ଦେଇ ଦେଶରୁ ଛାରଖାର କରୁଛନ୍ତି । ପଡ଼ୋଣୀ ଦେଶରୁ ବିତରିତ ବା ନିର୍ବିତ୍ତକୁ ଆମେ ଶର୍ମାରୀ ଭାବରେ 'ଅତିଥ ଦେବ' ମନ୍ତ୍ରରେ ବଶାଭୂତ ହୋଇ ଆମ ଦେଶରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଲାବେଳେ, ଆମ ଦେଶର ଲୋକ କିମରି ଅନ୍ୟଦେଶରେ ନିର୍ମୟାତି ତାହା କରିବା କଥା । ଆମ ଭାରତ ମାତାର ମୁଣ୍ଡରୁ ଖଣ୍ଡ ପାକିସ୍ତାନୀ ମାତ୍ରିବସି ପାକ ଅଧିକତ କାଶ୍ଚାର ନାମ ଦେଇ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତଙ୍କବାଦକୁ ସୁଷ୍ଟିକରି ଯେଉଁ ମହତ କାମ କରି ଚାଲିଛି ଏଥରୁ 'ଅତିଥ ଦେବ' ଭବ' ଅଥବା ଏବେ ଯେ, 'ଅତିଥିଙ୍କୁ ଦେବ, ଦେଲାପରେ ଭବ ସାଗରରେ ଆପେ ଭାସିଯିବ, ନା ଆପଣ କଣ କହୁଛନ୍ତି !!

-ମଙ୍ଗଳପୁର, ବାରହରେକୁଷପୁର, ପ୍ରଦୀପାନ୍ତି, ପ୍ରଦୀପାନ୍ତି ।

ମୋହନୀ ମୋହନୀ ମୋହନୀ

ଲୋକର ହାସ୍ୟ

ଲୋକାନ୍ତି-ସରସ୍ତୀ ଦେବା

ପ୍ରକାଶକ-ପ୍ରେସ୍ ଲେବ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୂଲ୍ୟ-୨୨୨୮ଟା

ଲୋକର ହାସ୍ୟ ଲୋକା ସରସ୍ତୀ ଦେବା ଜାବନଧରୀ ଉପନ୍ୟାସ । ଏଥୁରେ ସେ ତାଙ୍କ ଜାବନରେ ରଖିଥିବା ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ନୈରାଶ୍ୟ ଭାବକୁ ନିଲ୍ଲକ୍ଷ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଡାକ୍ତରୀ ପଢ଼ିବା ବେଳେ କିମରି ରାଯି ବାବୁଙ୍କୁ ସହ ତାଙ୍କ କରି ଅଗାନନ୍ଦ ବହି କିଣିବା ବେଳେ ଦୋକାନରେ ସାକ୍ଷାତ ହେଉଛି, ସେ ଜଣେ ତାଙ୍କରା ଛାତ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ପୁଣି ଉଭୟରେ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିବାରୁ ପାଇଁ ପାଇଁ କାମରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରୁଛି ଆମ୍ବାଯତା । ପାରେ ରାଯାବାବୁ ତାଙ୍କୁ ବାରରେ ସାକ୍ଷାତ କରି ନିଜ ମନକଥା କହୁଛନ୍ତି, ତମେ ମୋର ଜାବନସାଥୀ ହୋଇ ରହିବା । କିନ୍ତୁ ସରଳ ନିରାହ ରକ୍ଷଣାକ ପରିବାର ଝିଅଟିକେ ଜମନା ଜାଣି ନ ପାରି ଶେଷରେ ଜାବନ ସାଥୀ ହୋଇଥିବା । କିନ୍ତୁ ତା' ପରେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରା ତା' ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିଛି ସେଥିରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି ଉପନ୍ୟାସ ଲୋକର ହାସ୍ୟ । ସେଥିରେ ନଶନ ଛାଇଁ କଥା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ତା'ର ବାହାଘର ନେଇ ରାଯି ବାବୁ ସ୍ବାଙ୍କ ପିଲାପା ପୁଅ ରବି ସହିତ ପୁଣ୍ୟଙ୍କୁ କିମରି ଜବରଦୟ ବିବାହ ଦେବା ଲୋକ ସ୍ବାଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପକାଉଛନ

ଶୁଣଇ ତର୍କ

ପୋଷା କୁରୁରଙ୍ଗୁ ଦାମା ଗାଡ଼ିରେ ଅୟପରେ ବସି ଯାଉଥିବା
ଦେଖୁଥିବେ । ହେଲେ କେବେ କୌଣସି କୁନ୍ତର ସୁଚର
ଚଳାଉଥିବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ? ଭାବୁଥିବେ କୁନ୍ତର କ'ଣ ସୁଚର
ଚଳାଇପାରିବ ? ଜାଣି ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବେ ନରମାନ ନାମକ
ଏକ ପ୍ରେସ୍ର ଶିଥ ପ୍ରକାଶିତ କୁନ୍ତର ସବୁଠାରୁ ଦୁଇତମ ବେଗରେ
ସୁଚର ଚଳାଇ ଥିଲାତା ରେକର୍ଡ କରିଛି । ଖାଲି ସେତିକି ଦୁଇଁ
ଦୁଇ ଗତିରେ ସାଇକେଳ ଚଳାଇ ମଧ୍ୟ ତା' ମାଁରେ ଆଉ ଏକ
ରେକର୍ଡ ରହିଛି । ନରମାନ ୨୦.୩୭ ସେକେଣ୍ଟରେ ୩୦ ମିଟର
ସୁଚର ଚଳାଇ ଏହି ରେକର୍ଡ କରିଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କୁନ୍ତର
ହାରା ସୁଚର ଚଳାଇ ଯିବାର ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଦୁଇ
ଗତି । ନରମାନର ମାଲିକ କାରେନ କବ କୁହନ୍ତି, “ନରମାନକୁ
ଆଶିବା ସମୟଠାରୁ ଜାଣିପାରିଥିଲି ଯେ, ସେ ବହୁତ ସେଶାଳ ।
ନରମାନ ବହୁତ ଶାୟ ଯେକୌଣସି କଥାକୁ ଶିଖ୍ୟାଏ । ଆଉ
ସେ ଯେବେ ପ୍ରଥମେ ସୁଚରରେ ପାଦ ରଖିଥିଲା ବହୁତ
ସୁନ୍ଦରଭାବେ ସବୁଳନ ରକ୍ଷା କରିପାରିଥିଲା । ଏହାପରେ କିଛି
ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ପରେ ସେ ବେଶ କୃତିକାର ସହ ଆମ ଦୁଇ
ଗୋଡ଼କୁ ହ୍ୟାଣ୍ଟେଲ ଉପରେ ଏବଂ ପଛ ଗୋଡ଼ର ଗୋଟିଏକୁ
ସୁଚର ଉପରେ ରଖି ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଡ଼ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ
ଓ ସୁଚରକୁ ୩୦ଲି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିଲା ।” ତୁଳାର
୨୦୧୩ର ନରମାନ ଦୁଇବେଗରେ ସୁଚର ଚଳାଇ ରେକର୍ଡ
କରିଥିଲା । ୨୦୧୭ରେ ୫୫ ସେକେଣ୍ଟରେ ୩୦ ମିଟର
ସାଇକେଳ ଚଳାଇ ଆଉ ଏକ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲା । ସେ
ଯେତେ ଯେମିତି ମଣିଷ ପିଲାଟିଏ । ଆଉ ସମସ୍ତେ
କେବଳ ତାକୁ ଚାହଁ ରହନ୍ତି ।

କରି ସେ ଗିନିକ ପ୍ରାଳିତ କେରତ୍ସରେ ବି ନିଜର ନୀଁ
ସାମିଲ କରିପାଇଛନ୍ତି । ସାଇକେଲ ପ୍ୟାଣେଲ ମାରି
ଚଳାଇବା ପୁଣି ଦୁଇ ହାତରେ କୁୟି ଧରି ତାଙ୍କୁ ସଲଭ
କରିବା । ତା'ସହ ଗୋଡ଼ ଯେମିଟି ଭୂମିକୁ ନ ଲାଗିବ
ସେଥିପ୍ରତି ଧାନ ଦେବା । ଏକାସାଙ୍ଗରେ ସୁରୁକ୍ଷିତ୍ବୁ
ଦେଶ ସୁଚାରୁରୂପେ ତୁଳାଇ ସେ ଗୟାନ୍ତା ଗମନିରୁ ୪୪
ସେକେଣ୍ଟରେ ସର୍ବଧିକ ୧୦୧୦ ଟି କୁୟି ସଲଭ କରି
ଉଚ୍ଚ ରେକର୍ଡ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଅରୁମାରମ୍ କହନ୍ତି,
'ସପୁମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ମୋର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ
କୁୟି ସଲଭ କରୁଥିବା ଦେଖୁଥିଲି । ଆଉ ମତେ ବସୁତ
ଭଲ ଲାଗିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ବି ଏକ କୁୟି କିଣି କେମିତି
କମ ସମୟରେ ସଲଭ କରିପାରିବି ତେଣୁ କଲି ।
ମୁୟେବର ବି ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଛି ଅନେକ ଟ୍ରିକ
ଜାଣିବା ପାଇଁ । ଦିନରାତର ପ୍ରୟାସରେ
ଆଜି ମତେ ଏଇ ସଫଳତା
ପାଇଛି ।'

ସବୁରୁ ବଡ଼ ତକିଆ ଯୁଦ୍ଧ

ପ୍ରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ତକିଆ ମୁଦ୍ରା
କରିଥୁବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ତକିଆରେ
ପିଗପିଟି ନିହାତି ହୋଇଥୁବେ । ତେବେ ଏଇ ତକିଆ
ମୁଦ୍ରକୁ ନେଇ ଏକ ବିଷ୍ଣୁ କେଳିତ୍ତ ଦି ହୋଇଛି । ଆଉ
ତାହା ପୃଥିବୀର ସୁରୂଠାରୁ ବଡ଼ ତକିଆ ମୁଦ୍ରଭାବେ
ପରିଚିତ । ଏହି ତକିଆ ମୁଦ୍ରରେ ୧,୮୮୧ ଜଣ
ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ମାର୍କ୍ପିଲୋ । ଆଇଏନ୍ଡି

ନାମରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ଆମେରିକାର,
ମିନେପୋଲିସ୍, ମିନେସୋଗାରେ ୧୦୧୮ ମେ ୧୮
ଡାରିଖରେ ଆୟୋଜନ ହୋଇଥିଲା ଏହି ତକିଆ ଯୁଦ୍ଧ ।
ମାଙ୍ଗପିଲୋ । ଆଲ୍ଯାଏନସି ଉଚ୍ଚପର୍ଦ୍ଦ ତକିଆ ବଣ୍ଣନ
କରାଯାଇଥିଲା । ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇଥିବା ଏହି ତକିଆ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ
ମଜାଦାର ଥିଲା ।

